

இணைப்பு.

[290-ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

[வேளாண்மைத் துறை மானியக் கோரிக்கை, 1967-68].

[மாண்புமிகு விவசாய அமைச்சருடைய உரை.]

உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதே வேளாண்மைத் துறையின் சிறப்பு மிக்க வேலைத் திட்டமாகும். மூன்றாவது திட்ட இறுதியில் உணவுத் தானிய உற்பத்தித் திறன் 12.6 லட்சம் டன் கூடுதலாகும் வண்ணம் உருவாக்கப்பட்டது ; இதனால் மொத்தம் உணவு உற்பத்தித் திறன் 65.74 லட்சம் டனாக உயர்ந்தது. ஆயினும் தென் மேற்குப் பருவமழை பொய்த்தாலும், வட கிழக்குப் பருவ மழை காலந்தாழ்த்திப் பெய்ய தொடங்கியதாலும், 1965-66-ல் உற்பத்தி குறைந்தது. வளர்ச்சி வேலைத் திட்டங்கள் வெகு விரைவாக நிறைவேற்றப்பட்டு வந்தபோதிலும் வேளாண்மை வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில் நாம் பெருமளவுக்கு மழையையே நம்பியுள்ளோம் என்பதை இது நமக்கு எடுத்துக் காட்டியுள்ளது. முந்திய ஆண்டு உற்பத்தி அளவு 58 லட்சம் டன்களாக இருக்க, 1965-66-ல் உற்பத்தியளவு 52.6 லட்சம் டனாகக் குறைந்தது. 1965-66-ல் பருவ நிலைகள் நல்ல முறையில் இருந்திருப்பின் உற்பத்தியளவு 60 லட்சம் டன்களாக அதிகரித்திருக்கும் என்ற அடிப்படையில் நான்காவது திட்டத்திற்கான வேலைத் திட்டங்களையும் 1966-67-க்கான வேலைத் திட்டங்களையும் தயாரிக்கையில் அடிப்படை உற்பத்தி நிலை 60 லட்சம் என்று வைத்துக்கொள்ளப்பட்டது. அடியிற்கண்ட செயல் முறைகளின் மூலம் இந்த அடிப்படை நிலையாகிய 60 லட்சம் டன்களுக்கு மேற்பட்டு உணவு உற்பத்தியை 4.53 லட்சம் டன்கள் கூடுதலாக உற்பத்தி செய்யத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

	லட்சம் டன்கள்.
பெரிய பாசனத் திட்டங்கள்	0.09
சிறு பாசனத் திட்டங்கள்	0.94
மண்வளப் பாதுகாப்பு	0.07
நில மேம்பாடு	0.16
தரமான விதைகள்	0.66
இரசாயன உரங்கள்	2.09
உள்ளூர் எரு வகைகள்	0.08
தழை உரம்	0.44

மொத்தம் ..

4.53

1967 ஜூன் 14]

சென்ற ஆண்டும் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிப்பதில் இடர்ப்பாடுகள் நேர்ந்தன. தென் மேற்குப் பருவ மழை மிகவும் தாமதமாகத் துவங்கியது. ஜூலைத் திங்கள் இறுதியிலேயே மேட்டூரிலிருந்து பாசனத்திற்கும் தண்ணீர் விடப்பட்டது. நவம்பர் திங்களில் வீசிய கடும் புயற்காற்று, மீண்டும் நலிந்தது. மேலும் திட்டமிட்ட அளவுக்கு இரசாயன உரங்களும் கிடைக்கவில்லை. இயல்பான பருவ நிலைகள் இருந்திருப்பின், கிடைத்திருக்கும் உற்பத்தி அளவை விட சென்ற ஆண்டு, உற்பத்தி அளவு குறைந்திருக்க இவையே காரணம்.

1967-68 வேலைத் திட்டம்

1967-68-ல் அடியிற்கண்ட செயல்முறைகளை மேற்கொள்ளுவதினால் உணவு உற்பத்தியை 11.33 லட்சம் டன்கள் அதிகரிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

	லட்சம் டன்கள்.
பெரிய பாசனத் திட்டங்கள்	0.11
சிறு பாசனத் திட்டங்கள்	1.95
மண்வளப் பாதுகாப்பு	0.13
நில மேம்பாடு	0.33
தரமான விதைகள்—	
மிகு பயன்தரும் விதைகள் திட்டமும், பிற ரக விதைகளும்.	6.85
இரசாயன உரங்கள்	1.24
உள்ளூர் எரு வகைகள்	0.14
தழை உரம்	0.58
மொத்தம்	11.33

தமிழகத்திலுள்ள பெரிய நீர் நிலை வாயில்கள் அனைத்தும் பாசனத் திற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டுவிட்டன. உணவு உற்பத்திப் பெருக்கம் சிறு பாசன வாயில்களையும் மும்முரப் பயிர் விளைச்சல் திட்டங்களையுமே நம்பியுள்ளது என்னும் இவ்வுண்மை முன்பும் பலமுறை சொல்லப்பட்டுள்ளது. அதை மீண்டும் இங்கே குறிப்பிடுவது இன்றியமையாததாகிறது. இந்த ஆண்டு, வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் நமது நிதிநிலை அனுமதிக்கக்கூடிய வரையறைக்குள், இவ் வேலைத் திட்டங்களுக்காக அதிக அளவு நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. நிதி ஒதுக்கம் பற்றிய விவரங்களையும், திட்டக் குறிக்கோள் அளவு பற்றிய விவரங்களையும் பின்வரும் பத்திகளில் காணலாம். ஆயினும் உணவு உற்பத்தித் திட்டங்களை விரைவாக நிறைவேற்றுவதற்காக குறிப்பாக, சிறு பாசன வேலைகளை விரைந்து நிறைவேற்றுவதற்காக இந்திய அரசிடமிருந்து பெரிய அளவில் தனி நிதி ஒதுக்கம் ஒன்றைப் பெற இம் மாநில அரசு கருதியுள்ளது. ஒரு போக நிலங்களை இரு போக நிலங்களாக மாற்றுவது குறித்துப் பரிசீலனை செய்து அறிக்கை அனுப்புமாறு உணவு உற்பத்தி ஆணையரை அரசு அண்மையில் கேட்டுக்கொண்டது. அவர் தமது அறிக்கையில் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்கான வாய்ப்புகள் குறித்து விரிவான அடிப்படையில் விவாதித்துள்ளார். அறிக்கை இப்போது அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. சிறப்புச் சிறு பாசனத் திட்டம், புதிய கிணறு மானியத் திட்டம், குழாய்க் கிணறுகள், வடிமுனைக் கிணறுகள் போன்ற சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்காகப் பெருமளவுக்கு நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட வேண்டுமென அவர் பரிவுரை வழங்கியுள்ளார். இதனால் கூடுதல் நிதி ஒதுக்கம் செய்யவேண்டி வரும். உணவு உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்காக இயன்ற அளவில் கூடுதல் நிதி ஒதுக்கம் செய்ய அரசு முயற்சி செய்யும். கடந்த ஆண்டுகளில் வேளாண்மைத் துறையின் முன்னேற்றம்

[1967 ஜூலை 14]

ஆறுதல் தரும் வகையில் அமைந்துள்ளதால், தனி நிதி ஒதுக்கம் செய்வதன்மூலம் அதிகமான நிதி ஒதுக்கத்திற்கு வகை செய்ய இந்திய அரசு முன்வரும் என்று இம் மாநில அரசு நம்புகிறது.

சென்ற ஆண்டு துவக்கப்பட்ட மிகு பயன் தரும் விதை உற்பத்தித் திட்டம் உணவு உற்பத்திப் பெருக்கம் திட்டத்தில் மிகப் பெரிய வேலைத் திட்டமாகும் என்பதை மேற்கொள்ள புள்ளி விவரங்களிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம். நெல், சோளம், கம்பு, கேழ்வரகு போன்ற பயிர்களில் மிகு பயன் தரும் விதைகளை உற்பத்தி செய்வது குறித்தும், இவ் வகை விதைகளுக்கான அதிக அளவு உர வகைகளைப் பயன்படுத்துவது குறித்தும் கடன் வசதிகளுக்கு ஏற்பாடு செய்வது குறித்தும் திட்டமிட்ட நடைமுறையை மேற்கொள்வதற்கு இது வகை செய்கிறது. குறுகிய காலத்தில் உணவு உற்பத்தியை அதிக அளவு பெருக்குவதற்கு இவ் வேலைத் திட்டம் பெருந் துணையாகும். 1966-ல் கார் பட்டத்தில் அல்லது குறுவைப் பருவத்தில் 3 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் மிகு பயன் தரும் விதைகள் வித்திப் பயிர் செய்யப்பட வேண்டும் என்று குறிக்கோள் அளவு முடிவு செய்யப்பட்டிருக்க, ஆடுதுறை 27 ரக நெல் விதை கொண்டு 2.8 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் பயிரிடப்பட்டது. இதில் 2 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவு நிலங்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருந்தன. தனித் திட்டத்தின்கீழ் கூடுதலாக 43,500 ஏக்கர் பரப்பளவில் கோயம்புத்தூர் 25 வகை நெல் ரகம் பயிரிடப்பட்டது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் சர்க்கோன பருவ நிலை நிலவிய போதிலும், ஆடுதுறை 27 நெல் ரகம் கொண்டு ஏக்கர் ஒன்றுக்குச் சராசரி 3,300 ராத்தல் (1,500 கிலோ கிராம்) விளைச்சல் கிடைத்தது. சாதா ரண ரக நெல் விதைகளைச் சென்ற ஆண்டில் பயன்படுத்தியபோது 2,400 ராத்தலும் (1,100 கிலோ கிராம்) ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 1,000 ராத்தல் (480 கிலோ கிராம்) மிகக் குறைந்த விளைச்சலும் கிட்டியது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. ஆடுதுறை 27 நெல் ரகம் பயிரிடப்பட்ட பிற மாவட்டங்களில் ஏக்கர் ஒன்றுக்குச் சராசரி விளைச்சல் குறித்த விவரம் வருமாறு :—

	ஏக்கர் ஒன்றுக்கு (கிலோ கிராம்).
திருச்சிராப்பள்ளி	1,717
மதுரை	1,828
திருநெல்வேலி	1,764
கோயம்புத்தூர்	1,824
சேலம்	1,759
தர்மபுரி	2,841
செங்கற்பட்டு	1,656
வடார்க்காடு	2,080
தென்னாற்காடு	1,280

ஆடுதுறை 27 நெல் ரகம் பயிர்த் திட்டத்தின்கீழ் சில குடியானவர்களின் நிலங்களில் விளைந்த அதிக அளவு விளைச்சல் வருமாறு :—

	ஏக்கர் ஒன்றுக்கு (கிலோ கிராம்).
தஞ்சாவூர்	2,900
திருச்சிராப்பள்ளி	3,424
மதுரை	4,300
திருநெல்வேலி	2,575
கோயம்புத்தூர்	3,983
சேலம், தர்மபுரி	3,225
செங்கற்பட்டு	3,300
வட ஆற்காடு	4,184
தென் ஆர்க்காடு	3,375

1967 ஜூலை 14]

உற்பத்திக்கான உர வகைகள் பரிவுரை செய்யப்பட்ட அடிப்படையில் பயன்படுத்தப்படுமானால், மிகு பயன் தரும் பயிர் ரகங்கள் திட்டத்தின் மூலம் அரிசி உற்பத்தியை இரண்டு மடங்காக்கலாம் என்பது மேற்கண்ட தகவல்களிலிருந்து தெரியவருகின்றது.

1966-67 ஆண்டு முழுவதிலும் மிகு பயன் தரும் ரக திட்டத்தின் கீழ் 4.75 லட்சம் ஏக்கரா பரப்பளவில் நெல்லும், 0.42 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் கி.எஸ்.எச். 1. சோளமும், 0.08 லட்சம் பரப்பளவில் எச்.பி. 1 கம்பும் 0.02 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் தக்காணச் சோளமும் விளைவிக்கப்பட்டன. 1967-68-ல் 16.54 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் நெல்லும், 0.87 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் சிறு தானிய வகைகளும் பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. நெல் விளைவிக்கப்பட்ட பகுதியில் ஆடுதுறை 27 ரகம் 13.52 லட்சம் பரப்பளவிலும் (11.94 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் சொர்ணவாரி, கார், குறுவை வகைகளும் 1.58 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் நவரை வகையும்) கோயம்புத்தூர் 25 ரகம் 2.19 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவிலும், கோயம்புத்தூர் 29 ரகம் 0.65 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவிலும், டெய்சங் ரகம் போன்ற பிற வகைகளை 0.18 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவிலும் பயிரிடப்படும். இவ்வாண்டில் ஜூலைத் திங்களில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் தொன்றுதொட்டு ஒரு போக சம்பா நிலங்களாக இருந்து வந்த 6 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் ஆடுதுறை 27 ரகத்தைப் பயிரிட முயற்சிகள் மேற்கொண்டிருப்பது உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்தில் மிக முக்கிய பணியாகும். இப்பகுதியில் 4 லட்சம் ஏக்கருக்குக் குறையாத பரப்பளவில் இரண்டாவது குறுகிய அல்லது நடுத்தர கால பயிர் சாகுபடி செய்யப்படும். இதனால் தஞ்சாவூரிலுள்ள இருபோக பயிர் விளையும் பரப்பளவு மேற்கொண்டும் 4 லட்சம் ஏக்கர் அதிகமாகும். இதன் மூலம் ஆடுதுறை 27 ரகம் பயிர் செய்யப்படும் பரப்பளவின் மொத்தம் 9 லட்சம் ஏக்கராகும். இவ் வேலைத் திட்டம் வெற்றி கரமாகச் செயல்படுத்தப்பட்டால் இம் மாநிலத்தின் மொத்த அரிசி உற்பத்தி இன்னும் அதிகமாகும். ஆடுதுறை 27 ரகம் இன்னும் அதிகப் பரப்புள்ள நிலங்களில் பயன் படுத்துவதற்காக விதைகள் பொதுவாகக் கொள்முதல் செய்யப்பட்டுள்ளன. வேளாண்மைத் துறையின் விலத்தரிப்பு பணியாளர் உரங்களை கிடைக்க வகை செய்வதிலும் மும்முர உற்பத்தித் திட்டத்தை மேற்கொள்வதிலும், மிகுந்த நாட்டம் செலுத்தவர். மிகு பயன் தரும் விதைகள் திட்டப் பகுதிக்காக நைட்ரஜன் உரம் வழங்கப்படும் என்று இந்திய அரசு வாக்களித்துள்ளது. இந்த வாக்குறுதி நிறைவேற்றப்பட்டு உரம் உரிய காலத்தில் இம் மாநிலத்திற்குக் கிடைக்குமென்று நம்புகிறோம்.

உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்கான பிற திட்டங்கள் குறித்த விவரங்கள் வருமாறு :—

I. பெரும் பாசன வேலைகள்

முக்கியமாய் பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு திட்டப் பகுதியில் பெரிய பாசன வேலைத் திட்டங்கள் மூலமாக 0.81 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவுள்ள புதிய பகுதி விளைச்சலின் கீழ்க் கொண்டுவரப்படும். ஏற்கனவே பயிரிடப்பட்டு வரும் 1,500 ஏக்கர் பரப்பளவில் பாசன ஏற்பாடுகள் உறுதி செய்யப்படும்.

II. சிறு பாசனம்

1967-68-ம் ஆண்டில் சிறு பாசனத் திட்டங்கள் பலவற்றை நிறைவேற்றுவதன் மூலமாக மொத்தம் 2.42 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவுள்ள புதிய பகுதி பாசனத்தின் கீழ்க் கொண்டுவரப்படும். 0.47 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் தற்போதுள்ள பாசன வசதிகள் உறுதிப்படுத்தப்படும். இவை ஒவ்வொன்றும் கீழே விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

(i) கிறப்புச் சிறு பாசனத் திட்டம்—தற்போதுள்ள பாசன வாயில் களில் தனிப்பட்ட செப்பணி வேலைகளை நிறைவேற்றுவதும், கவனிக்காமல் விட்டுவிடப்பட்ட பாசன ஆதாரங்களைச் சீரமைத்தலும், வீணாகக் கொண்டிருக்கும் நீர் நிலைகளைச் சீர்படுத்துவதும் இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

[1967 ஜூலை 14]

முன்னாள் ஜமீன் பகுதிகளிலுள்ள நீர் நிலைகள் வெகு காலமாகக் கவனிக்கப்படாமல் விட்டு விடப்பட்டுள்ளன. அவற்றில் தனிச் செப்பனிட வேலைகளை நிறைவேற்றி அவற்றின் பழைய நிலைக்குக் கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்வதும் இவ்வேலைத் திட்டத்தின்கீழ் கவனிக்கப்படும். இம் மாநிலத்திலுள்ள 12,400 முன்னாள் ஜமீன் நீர் நிலைகளில் 5,000 நீர் நிலைகள் சீரமைக்கப்பட்டு விட்டன.

4.70 லட்சம் ஏக்கராவுக்குப் பயன் அளிக்கும் வகையில், மேற்படி வேலைத் திட்டத்தின் கீழ் ரூ. 800 லட்சம் செலவிட மூன்றாவது திட்டத்தில் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் மொத்தம் ரூ. 1,111.59 லட்சம் செலவாகியது. 5.46 லட்சம் ஏக்கர் மொத்தப் பரப் பளவுக்குப் பாசன வசதிக்கு வகை செய்யப்பட்டது. அவற்றில் 1.35 லட்சம் ஏக்கர் நிலங்கள் புதிதாகப் பாசன வசதியுடன் நன்செய் சாகுபடியின்கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டன. அதன் விளைவாக 1.21 லட்சம் கூடுதல் உணவு உற்பத்திக்கு வகை செய்யப்பட்டது.

இறுதியாக மாற்றியமைக்கப்பட்ட நான்காவது திட்டத்தின்கீழ் ரூ. 1,300 லட்சம் செலவில் 2.94 லட்சம் ஏக்கருக்குப் பாசன வசதியை உறுதிப் படுத்தவும், 1.24 லட்சம் ஏக்கர் புதிய பரப்பளவுக்குப் பாசன வசதி அளிக்கவும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1966-67-ல் ரூ. 331 லட்சம் செலவாயிற்று. 31-12-1966 வரையில் 0.66 லட்சம் ஏக்கருக்குப் பாசன வசதிக்கு வகை செய்து, 16,616 டன் கூடுதல் உணவு உற்பத்திக்கு வகை செய்யப்பட்டது. 1967-68-க்காக ரூ. 251.46 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இவ் வேலைத் திட்டத்தின் கீழ் நிறைவேற்றப்படும் திட்ட வேலைகள் விரைவில் பலனளிப்பவை. ஆயினும், நிதி ஆதாரங்கள் போதுமான அளவுக்கு இராத்தால், ஒவ்வொரு வேலைக்காகவும் வரையறுக்கப்பட்ட ஒரு தொகையையே வழங்க இயலும். இவ் வேலைகளுக்காக வழங்கும் தொகையைக் கூடுதலாக்குவது குறித்து ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டுள்ளோம்.

(ii) புதிய கிணறு மானியத் திட்டம்—கிணறுகளைத் தோண்டுவதற்கும் விசை ஏற்றங்களை நிறுவுவதற்குமான வேலைத் திட்டம், தனியார் முயற்சியின் மூலம் பூமிக்கடியில் உள்ள நீரைப் பயன்படுத்திப் பாசன வசதிகளைக் கூடுதலாக்கும் நோக்கத்தைக் கொண்டதாகும். பாசன வசதிகளைப் பெருக்கி விரைவாகப் பயன்னைப் பெறுவதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இத் திட்டத்தின் கீழ் புதிய கிணறுகளைத் தோண்ட ஊக்க மளிக்கப்படுகிறது. அதிக அளவு ரூபாய் 500 என்பதற்குட்பட்டு, கிணற்றுக் காசும் செலவில் 25 சத வீதம் உதவித் தொகையாக வழங்கப்படுகிறது. ஆனால், கோவை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த தாளவாடி வட்டாரத்தில் மட்டும் ரூ. 1,500 என்ற அதிக அளவுக்கு உட்பட்டு, செலவில் 50 சத வீதம் வழங்கப்படுகிறது. இத் திட்டத்தின் முன்னேற்றம் மிகுதியாகிக் கொண்டே வருகிறது. மூன்றாவது திட்டத்தில் இது மிகவும் சிறப்படைந்துள்ளது. இதற்கென ரூ. 100 லட்சம் செலவிடவும், 6,000 கிணறுகளைத் தோண்டவும் மூன்றாவது திட்டத்தில் திட்டமிடப்பட்டது. ஆனால், ரூ. 714.62 லட்சம் செலவில் 21,212 கிணறுகள் முடிக்கப்பட்டன. பணியாளர்கள், உதவித் தொகை உட்பட 1966-67-ல் சுமார் ரூ. 506 லட்சம் செலவிடப்பட்டது. அந்த ஆண்டின் முதல் தவணை, 21,548 கிணறுகளுக்காக வழங்கப் பட்டது. இரண்டாவது தவணை 11,327 கிணறுகளுக்கு வழங்கப்பட்டது. முந்திய ஆண்டுகளில் தவணைத் தொகை வழங்கப்பட்ட கிணறுகள் உட்பட 1966-67-ல் 22,994 கிணறுகள் குறித்து இரண்டாவது தவணைத் தொகை வழங்கப்பட்டது. அந்த ஆண்டில் 9,389 கிணறுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டு, குறைந்தது 9,389 ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி அளிக்கப் பட்டது. 1967-68-ஆம் ஆண்டிற்கென ரூ. 522.90 லட்சம் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது. 15,000 கிணறுகள் கூடுதலாகத் தோண்டப்பட்டு, குறைந்தது 15,000 ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி கிடைக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இத் திட்டத்திற்குப் பெருமளவில் நிதி ஒதுக்கப்பட்டால், அதைப் பயனுள்ள வகையில் பயன்படுத்த இயலும்.

1967 ஜூலை 14]

(iii) எண்ணெய்ப் பொறிகளையும் மின்சார மோட்டார் விசை ஏற்றங்களையும் வழங்குவதற்கான திட்டம்.—எண்ணெய்ப் பொறிகளையும் மின்சார விசை ஏற்றங்களையும் வழங்கும் திட்டமும், கிணறுகள் தோண்டும் திட்டமும் இணைந்து செயல்படுகின்றன. இத் திட்டத்தின் கீழும் செலவு அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது. மூன்றாவது திட்டத்தின்கீழ் ரூ. 100 லட்சம் செலவிடத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கையில், ரூ. 216.75 லட்சம் தொகை 2,268 எண்ணெய்ப் பொறிகளையும் 11,361 மின்சார மோட்டார் விசை ஏற்றங்களையும் வாங்கக் கட்டுக வழங்கப்பட்டது. இவற்றின் மூலம் 62,320 ஏக்கர் நிலங்களுக்குக் கூடுதலான பாசன வசதி கிடைத்து, 31,160 டன் கூடுதலான உணவு உற்பத்தி கிடைக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

கிணறுகள் தோண்டும் திட்டங்களையும் விசை ஏற்றத் திட்டங்களையும் உழவர் பெருமக்கள் பெரிதும் நாடுகின்றனர். நான்காவது திட்டக் காலத்தில் மேற்சொன்ன இரு திட்டங்களுக்காகவும் முறையே ரூ. 2,188 லட்சமும், ரூ. 700 லட்சமும் செலவிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1966-67-ல் முறையே ரூ. 506 லட்சமும் ரூ. 175 லட்சமும் செலவிடப்பட்டன. கிராம மின்வசதித் திட்டத்தை மும்முரமாகச் செயல்படுத்தியதன் விளைவாக, கிணறுகள் தோண்டும் திட்டம் விசை ஏற்றங்கள் திட்டம் நான்காவது திட்டக் காலத்தில் உணவு உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்குப் பேருதவியாய் இருக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

விசை ஏற்றத் திட்டத்தின்கீழே ஒதுக்கப்பட்ட ரூ. 175 லட்சம் தொகை 1966-67-ம் ஆண்டு முழுவதும் பயன்படுத்தப்பட்டது. 1,710 எண்ணெய்ப் பொறிகளும் 7,042 மின்சார மோட்டார் விசை ஏற்றங்களும் வழங்கப்பட்டன. அதன் விளைவாக 40,000 ஏக்கராவுக்கு மேற்பட்ட நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி செய்வதன் மூலம் 20,000 டன் கூடுதல் உணவு உற்பத்திக்கு வகை செய்யப்பட்டது. 1967-68-ல் ரூ. 100 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது. இத் தொகையைக் கொண்டு 375 எண்ணெய்ப் பொறிகளையும் 3,750 மின்சார மோட்டார் விசை ஏற்றங்களையும் வழங்கி, 17,625 ஏக்கர் நிலங்களுக்குப் பாசனவசதி கிடைக்கச் செய்யலாம். அதன் மூலம் சுமார் 8,800 டன் கூடுதல் உணவு உற்பத்தி கிடைக்கக் கூடும்.

(iv) பாசன ஏரிகளைத் தூறுவார்ப் பண்படுத்தல்—மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில், 1,038 ஏக்கர் ஏரி எதிர்வாய் நிலங்களும் 2,039 ஏக்கரா புதிய நிலங்களும் பண்படுத்தப்பட்டன. அதற்கென ரூ. 108.05 லட்சம் செலவாகியது. 1,281 டன் கூடுதல் உணவு உற்பத்தி கிடைத்தது. 1966-67-ல், 1966-ம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 31-ம் தேதி வரையில், 219 ஏக்கராவுக்கு பாசன வசதி அளிக்கப்பட்டு, 98 டன் கூடுதல் உணவு உற்பத்திக்கு வகை செய்யப்பட்டது. அந்த ஆண்டில் மொத்தம் ரூ. 24 லட்சம் செலவாகியது. 1967-68 க்காக ரூ. 8.14 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த ஆண்டில் ஏழு வேலைகளை முடித்து 540 ஏக்கராவுக்கு பாசன வசதி அளித்து, 225 டன் உணவு உற்பத்திக்கு வகை செய்யத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

(v) அரகத் துறை குழாய்க் கிணறுகள்—இத் திட்டத்தின் கீழ் வேளாண்மைத் துறை குழாய்க் கிணறுகளை அமைத்து இயக்கும் என்று முதற்கண் எதிர் பார்க்கப்பட்டது. அத்துறை விசை ஏற்றப் பொறிகளை வழங்கி கிணறுகளைப் பேணி வந்திருக்க வேண்டும். மூலதனத்தின் மீதான வட்டி உட்பட நடைமுறை செலவுகள், இத் திட்டத்தின் மூலம் பயனடைபவர்களிடமிருந்து வசூலிப்பதாய் இருந்தது. போதிய அளவுக்கு விசை ஏற்றப் பொறிகள் கிடைக்காததாலும், உழவர் பெருமக்கள் போதிய அளவுக்கு முன்வாராததாலும் மூன்றாவது திட்டத்தில் அது செயல்படுத்தப்படவில்லை. தற்போது உருவாக்கப்பட்டுள்ள நான்காவது திட்டத்தில் 50 கிணறுகளை அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. பயனடைபவர்களிடம் இக் கிணறுகளை ஒப்படைப்பதென முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. நீரைப் பயன்படுத்துவதற்கென அவர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கம் ஒன்றை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அல்லது, அக் கிணறுகள் அந்தந்த ஊராட்சிகளிடம் ஒப்படைக்கப்படலாம். பயனடைபவர்கள் அல்லது ஊராட்சிகள் கடன் பெறத் தகுதியுடையனவாகும் விசை ஏற்றப் பொறிகளை நிறுவுவதற்காக

[1967 ஜூலை 14]

25 சத வீத உதவித் தொகை அவர்கட்கு வழங்கப்படும். பரிசீலனை வேலைக் கான பணியாளர்களை நியமிக்க ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. 1967-68-ல் இரண்டு கிணறுகளைத் தோண்ட திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

(vi) தனியார் குழாய்க் கிணறுகள்—தூளைக் கிணறுகள் தோண்டுதல் மூலம் நிலத்திற்கு அடியில் உள்ள நீர் ஆதாரங்களைப் பயன்படுத்த இத் திட்டம் வகை செய்கிறது. கடன்-உதவித் தொகை அடிப்படையில் விசை ஏற்றப் பொறிகள் வழங்கப்படும். கடனும் உதவித் தொகையும் கீழ்க்கண்டவாறு வழங்கப்படுகின்றன.

கடன் உதவித் தொகை

கோவை நீங்கலாக எவ்வை	8,000	ஒவ்வொரு குழாய்க் கிணறுக்கும் ரூபாய் 500 என்ற பேரளவுக்குப் பட்டு, கடன் தொகையில் 10 சத வீதம்.
மாவட்டங்கள்.		
கோவை மாவட்டம்	10,000	ஷே
சுமல் தூளைக் கருவிளால் தோண்டப்பட்ட ஆழமான தூளைக் கிணறுகள்.	20,000	ஷே

சென்ட்ரேஜ், வட்டியுடன் 10 ஆண்டுத் தவணைகளில் இக் கடன் வசூலிக்கப்படும். கடன் வாங்காதவர்களுக்கும் உதவித் தொகை மேற்சொன்ன வீதத்தில் வழங்கப்பெறும். 1966-67-ல், 800 கிணறுகள் தோண்டுவதென திட்டமிட்டிருக்க, 865 கிணறுகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டன. 1967-68-ல் இயல்பான வேலைத் திட்டத்தின்கீழ் 1,500 கிணறுகளை அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் 300 தனியார் குழாய்க் கிணறுகள் அமைப்பதற்கான சிறப்புத் திட்டத்திற்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டுள்ளது. செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் 2,000 கிணறுகளைத் தோண்டுவதற்கான மற்றொரு சிறப்புத் திட்டம் குறித்து ஆலோசிக்கப்பட்டு வருகிறது.

(vii) வடிமுனைக் குழாய் கிணறுகள்.—நிலத்திற்கு அடியில் மணல் அடுக்குகளில் உள்ள தண்ணீரை மேலே கொண்டுவந்து வேளாண்மைக்குப் பயன்படுத்த வடிமுனைக் கிணறு ஒரு சாதனமாகும். உழவர் பெருமக்களுக்குப் பயனளிப்பதற்காக வேளாண்மைத் துறையினர் அவர்களது நிலங்களில் கிணறுகளை அமைக்கின்றனர்.

இத் திட்டத்தின் கீழ் பேரளவு ரூ. 3,500 வரையில் உழவர்களுக்குக் கடன் வழங்கப்படுகிறது. பேரளவு ரூ. 150 என்பதற்குப்பட்டு, கடன் தொகையில் 10 சத வீதம் உதவித் தொகையாக வழங்கப்படுகிறது. விசையேற்றப் பொறிகளின் விலையும், விசையேற்றப் பொறியை அமைப்பதற்கான கொட்டகையைக் கட்டச் செலவும் கடன் தொகையில் அடங்குகின்றன. கடன் வசதிகளைப் பெறும் துறையினர்களின் பொறிகளைப் பயன்படுத்துபவர்களுக்கும் உதவித் தொகை வழங்கப்படுகின்றது.

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் 2,000 வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகளை அமைக்கும் விரைவுத் திட்டத்திற்கு அரசு 1965-ல் ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. 1966-67 முதல் முறையான வேலைத் திட்டத்துடன் இந்த விரைவுத் திட்டம் இணைக்கப்பட்டது. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில், செயல்படும் விரைவுத் திட்டத்தின் அடிப்படையில், திருச்சி மாவட்டத்தில் 1,000 வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகளை அமைக்கும் சிறப்புத் திட்டத்திற்கு அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது.

1967 ஜூலை 14]

1966-67-ல் 1,200 கிணறுகளை அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டது. ஆனால், 2,038 கிணறுகள் அமைக்கப்பட்டன. திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திற்கான சிறப்புத் திட்டம் நீங்கலாக 1967-68-ல் 2,000 கிணறுகளை அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

(viii) கிணறுகளில் துளை போடுதல்.—இத் திட்டத்தின் கீழ், ஏற்கெனவேயுள்ள தரைக் கிணறுகளின் நீர்க் கொள்ளளவை உயர்த்தி பாசன காரியங்களுக்காக அந்த நீரைப் பயன்படுத்தும் பொருட்டு அவற்றில் துளைகள் போடப்படுகின்றன. தனியார் குழாய்க் கிணறுகளுக்கு வழங்கப்படும் அதே கடன் தொகைகளும் உதவித் தொகைகளும் இவற்றிற்கும் வழங்கப்படும். 1966-67-ல் 600 கிணறுகளுக்காகத் துளைபோட திட்டமிடப்பட்டது. ஆனால், 565 கிணறுகளுக்குத் தான் துளை இறக்கப்பட்டது. 1967-68-ல் 600 கிணறுகளுக்குத் துளைபோடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

(ix) கிணறுகளை ஆழப்படுத்துதல்.—பாறைகள் உள்ள பகுதிகளில் பாறை உடைப்புக் கருவிகளைக் கொண்டு கிணறுகள் ஆழப்படுத்தப்படுகின்றன. இந்தக் கருவிகள் உழவர்களுக்கு வாடகைக்கு விடப்படுகின்றன. கருவியின் விலையில் 10 சதவீத உதவித் தொகையுடன், ஒவ்வொரு கிணற்றுக்கும் ரூ. 2,000 கடன் வழங்கப்படுகிறது. 1966-67-ல் 120 கிணறுகள் ஆழப்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டது. ஆனால், இந்த ஆண்டில் 195 கிணறுகள் ஆழப்படுத்தப்பட்டன. 1967-68-ல் 300 கிணறுகளை ஆழப்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

III. மண்வளப் பாதுகாப்பு

நிலத்தின் மேற்பரப்பில் உள்ள மண் காற்றாலும் நீராலும் பாதிக்கப்படாமல் பாதுகாப்பதும் மண்ணின் ஈரத் தன்மையைப் பாதுகாப்பதும் இத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். வேளாண்மை நிலங்களில் இதற்கென பல நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. நிலங்களின் வளைவுக் கேற்ப கரை கட்டுதல், மேட்டுப் பகுதிகளில் சம மட்டக் கரைகள் கட்டுதல், நில வளைவுக் கேற்ப கற்சுவர் கட்டுதல், வாய்க்கால் மதகுகள் கட்டுதல், மண்ணரிப்புக் கட்டுப்பாடு முதலிய பல வேலைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. நீர் ஆதாரத்தின் (Water shed) அடிப்படையில் அல்லது துணை நீர் ஆதாரத்தின் (Sub-water shed) அடிப்படையில் இந்த வேலை மேற்கொள்ளப்பட்டு பெரும்பாலான மாவட்டங்களில் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றது. 1967-68 முதல் இந்திய அரசு மண்வளப் பாதுகாப்புத் திட்டங்களுக்காக 15 சதவீத மானியமும் 6 சதவீத கடனும் வழங்குகின்றனர். 1966-67-ல் 1.32 லட்சம் ஏக்கரில் மண்வளப் பாதுகாப்பு வேலைகளை நடத்தத் திட்டமிடப்பட்டது. ஆனால், 0.92 லட்சம் ஏக்கரில்தான் அவை நிறைவேற்றப்பட்டன. சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடிப்பதற்காக, 1966-67-க்காக ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட புதிய உட்கோட்டங்கள் துவக்கப்படாததே அதற்குக் காரணம். 1967-68-ல் 0.96 லட்சம் ஏக்கரில் மட்டும் மண்வளப் பாதுகாப்பு வேலைகள் நிறைவேற்றப்படும். ஏனென்றால், அந்த ஆண்டிற்கென குறைவான நிதியே ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. பரிசீலனை, மண்வள ஆய்வு, நிலப் பயன் குறித்துத் திட்டமிடுதல், செம்மண் பகுதிகளில் ஆராய்ச்சி முதலிய வேலைகள் 1967-68-ல் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்படும். தற்போது செயல்பட்டு வரும் பாதுகாப்பு உட்கோட்டங்கள், ஏற்கெனவே நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள வேலையைத் தொடர்ந்து கண்காணிக்கும்.

IV. நிலத்தைப் பண்படுத்துதல்

இதுவரை பயிர் செய்யப்படாத புதிய நிலங்களையும் தற்போது தரிசாக உள்ள நிலங்களையும் பண்படுத்தி, அவற்றை விளைச்சலுக்கு ஏற்றதாகச் செய்வதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இவ்வேலைக்கென

[1967 ஜூலை 14]

டிராக்டர் வாடகைத் திட்டத்தின் கீழ் துறையினரின் பரம்புப் பொறிகளும் (Bulldozer) டிராக்டர்களும் உழவர்களுக்கு வழங்கப் படுகின்றன. வேளாண்மை வேலைகளில் உழவர்கள் பொறிகளைப் பயன்படுத்துவதை ஊக்குவிக்க, தவணைக் கொள்முதல் திட்டத்தின் கீழ் டிராக்டர்களும், விசையால் இயங்கும் துளைபோடும் கருவிகளும் வழங்கப் படுகின்றன. டிராக்டர் வாடகைத் திட்டத்தின் கீழ், 1966-67-ல் 7,400 ஏக்கர் பயிரிட்பா நிலங்களும், 8,000 ஏக்கரா நடப்புத் தரிசு நிலங்களும் பண்படுத்துவதாகத் திட்டமிடப்பட்டது. ஆனால், அந்த ஆண்டில் அவற்றில் 8,795 ஏக்கரா பயிரிட்பா நிலமும், 11,505 ஏக்கரா நடப்புத் தரிசும் பண்படுத்தப்பட்டன. 1967-68-ல் 8,300 ஏக்கரா பயிரிட்பா நிலங்களையும் 9,000 ஏக்கரா நடப்புத் தரிசையும் பண்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. டிராக்டர் தவணைக் கொள்முதல் திட்டத்தின் கீழ் 1966-67-ல் 220 டிராக்டர்களை வழங்குவதென திட்டமிடப்பட்டது. ஆனால், அந்த ஆண்டில் 209 டிராக்டர்களே வழங்கப்பட்டன. 1967-68-ல் 260 டிராக்டர்களையும், 30 விசையால் இயங்கும் துளைக் கருவிகளையும் வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

V. தரமான விதைகள்

நெல், சிறு தானியங்கள் பயிராகும் பரப்பளவு அதிகரிக்கப்படுவதை உறுதிப்படுத்துவதற்காக வட்டாரம் மூலம் உழவர்களுக்குத் தரமான விதைகள் வழங்குவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். மூல விதைகள் ஆராய்ச்சி நிலையங்களில் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. அடிப்படை விதைகள் அல்லது ஆரம்ப நிலைவிதைகள், துறையினரின் அரசாங்க விதைப் பண்ணைகளில் உற்பத்திச் செய்யப்படுகின்றன. இந்த ஆரம்ப நிலை விதைகள் ஊராட்சிகள் தேர்ந்தெடுத்துள்ள முற்போக்கு நோக்குள்ள உழவர்கட்கு வழங்கப்படுகின்றன. அவர்கள் கிராமத் துணைவர்கள் (Grama sahayaks) ஆவர். ஊராட்சிகளின் மேற்பார்வையின் கீழ் அவர்கள் அந்த விதைகளைப் பெருக்கி உழவர்கட்கு வழங்குவர்.

இம்மாநிலத்தில் தேவைப்படும் ஆரம்ப நிலை விதைகளை உற்பத்தி செய்வதற்காக, ஒவ்வொன்றும் 25 ஏக்கரா பரப்புள்ள 230 அரசு விதைப் பண்ணைப் பிரிவுகள் தேவைப்படுமென்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மூன்றாவது திட்ட இறுதியில் 210 பிரிவுகள் நிறுவப்பட்டன. 1966-67-ல் எஞ்சிய 20 பிரிவுகளை நிறுவ திட்டமிடப்பட்டது. ஆனால், உரிய ஆதாயமளிக்காத சில பிரிவுகள் மூடி விட நேர்ந்ததால் 1966-67 முடிவில் 216 பிரிவுகளே செயல்பட்டன. அவை 73 இடங்களில் பரவி இருந்தன. எஞ்சிய பிரிவுகள் 1967-68 முடிவுக்கு முன்பு நிறுவப்படும்.

அரசு விதைப் பண்ணை ஒவ்வொன்றின் மேம்பாட்டிற்கான ஒரு தனி வரைப்படம் தயாரிக்கும் வேலை படிப்படியாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

அரசு விதைப் பண்ணைகளில் ஆரம்பநிலை விதைகளை உற்பத்தி செய்யும் வேலைக்குச் சிறப்பான கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. அரசு விதைப் பண்ணைகள் போதிய அளவிற்கு ஆரம்ப நிலை விதைகளை உற்பத்தி செய்ய இயலாவிட்டால், துறையினரின் மேற்பார்வையில் தனியார் நிலங்களில் அவற்றை உற்பத்தி செய்ய நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. ஒவ்வொன்றும் நெல்லுக்கான ஆரம்ப நிலை விதைகளை 2,780 டன்னும் சிறு தானியங்களுக்கான ஆரம்ப நிலை விதைகளை 506 டன்னும் உற்பத்தி செய்து வழங்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால், 3,826 டன் நெல் ஆரம்ப நிலை விதைகளும், 354 டன் சிறு தானிய ஆரம்ப நிலை விதைகளும் 1966-67-ல் வழங்கப்பட்டன.

ஒவ்வொன்றும் நெல் குறித்தும் சிறு தானியங்கள் குறித்தும் முறையே 41,700 டன்னும், 6,160 டன்னும், இரண்டாம் நிலை விதைகளை வழங்க உற்பத்தி செய்வதென திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால், 66-67ல்

1967 ஜூலை 14]

29,791 டன் நெல் இரண்டாம் நிலை விதைகளும், 3,828 டன் சிறுதானிய இரண்டாம் நிலை விதைகளும் வழங்கப்பட்டன. கோயம்புத்தூரில் நிறுவப் பட்டுள்ள விதைப் பரிசோதனை ஆய்வுக் கூடத்தில் பரிசோதித்துப் பார்த்து விதைகளின் தரம் நிச்சயித்தறியப்படுகின்றது. கோவை ஆராய்ச்சி நிலையத் தில் ஓராண்டில் 10,000 மாதிரிகளை ஆராயும் வசதிகள் உள்ளன.

VI. ரசாயன உரங்கள்

உணவு உற்பத்தித் திட்டத்திற்கு மிகச் சிறந்த ஊட்டமளிப்பதாக அமைவது ரசாயன உரங்களைப் பயன்படுத்துவதாகும். பயிர் வளர்ச்சிக்கு நைட்ரஜன், பாஸ்வரம், பொட்டாஷ் ஆகிய உரங்கள் ஊட்டமளிக்கும் முக்கியப் பொருள்களாகும். பாஸ்பேட், பொட்டாஷ் உரங்கள் சாதாரண வாணிப முறையில் வழங்கப்படுகின்றன. மத்திய உரங்கள் பொதுச் சேமிப்பி லிருந்து (Central pool) நைட்ரஜன் உரங்கள் வழங்கப்படுகின்றன; இம்மாநிலத்திற்கு இந்திய அரசு ஒதுக்கியுள்ள உர அளவு, வருவாய்த் துறை வாரியம் (உணவு உற்பத்தி) நடத்துகிற அரசு வாணப திட்டத்தின் கீழ் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. 1966 அக்டோபர் 1-ம் தேதியிலிருந்து உள்நாட்டுத் தொழிற் சாலைகள் அவற்றின் உற்பத்தியில் 30 சதவீத அளவை பொதுச் சேமிப்பில்லாமல் வெளிச் சந்தையில் விற்க இந்திய அரசு அனுமதியளித்துள்ளது. இந்தச் சதவீத அளவு 1967 அக்டோபர் 1-ம் தேதி முதல் 50 சதவீதத்திற்கும் 1968 அக்டோபர் 1-ம் தேதி முதல் 70 சதவீதத்திற்கும் உயர்த்தப்படத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இம் மாநிலத்தில் நைட்ரஜன் உரத்தைத் (பூரியா) தயாரிக்கும் பொதுத் துறையிலுள்ள ஒரே தொழிற்சாலையான நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி கார்ப்பரேஷன், வெளிச் சந்தையில் விற்கக் கூடிய அளவில் பாதியை கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு விற்பனை செய்ய ஒப்புக் கொண்டது. இம் மாநிலத்திற்கு மத்தியப் பொதுச் சேமிப்பிலிருந்து ஒதுக்கப்படும் நைட்ரஜன் அளவில் சுமார், 40 சதவீதம் கலவை உரங்கள் தயாரிப்பதற்காக உரக் கலவை நிறுவனங்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது. நேரடியாகப் பயன் படுத்தப்படுவதற்கான உரங்கள் பெரும்பாகம் கூட்டுறவு நிறுவனம் மூலம் வழங்கப்படுகிறது; செங்கற்பட்டு, தஞ்சாவூர், திருச்சிராப்பள்ளி, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களில் தனியார் வாணிபம் மூலமும் குறிப்பிட்ட அளவிற்கு உரங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. -

மத்திய உரப் பொதுச் சேமிப்பிலிருந்து ரசாயன உரங்கள் வழங்கு வதற்காக மாநில அரசு மூலம் வருவாய்த் துறை வாரியம் (உணவு உற்பத்தி) இந்திய அரசுக்கு ஆண்டுக்குத் தேவையான உர அளவுப் பட்டியை அனுப்புகிறது. ஒவ்வொரு ஆண்டுக்கும் தேவைப்படும் உர அளவை அந்த ஆண்டுத் தொடக்கத்திற்கு முன்னதாகவே வருவாய்த் துறை வாரியம் (உணவு உற்பத்தி) உன்னிப்பாக மதிப்பிடுகிறது. பயிரிடப் பட்ட பரப்பு, உரமிடக்கூடிய அளவு, புதிய வகை விதைகளுக்கான திட்ட வேலை, பாசனம் முதலியவற்றிற்கு விடப்பட்ட புதிய பரப்பளவு ஆகிய வற்றைக் கணக்கில் கொண்டு வேளாண்மைத் துறை நெறியாளருடன் கலந்தாலோசித்த பின்னர் மேற்கண்டவாறு மதிப்பிடப்பட்டு, தேவையின் நிலைப்பட்டி இந்திய அரசுக்கு அனுப்பப்படுகிறது.

மாவட்ட வாரியாக உரங்கள் ஒதுக்கப்படும் பணியை வேளாண்மைத் துறை நெறியாளரின் ஆலோசனையுடன் வருவாய்த் துறை வாரியம் மேற்கொள்கிறது. மாவட்டத்திற்குள், வேளாண்மை, கூட்டுறவுத் துறை அலுவலர்களின் ஆலோசனையுடனும் நிலையங்களின் கருத்தறிந்தும் கசெக்டர்கள் உரங்களை வழங்குகின்றனர்.

[1967 ஜூலை 14]

முதல், இரண்டாவது, மூன்றாவது திட்டங்களின்போது போடப்பட்ட திட்டக் குறியளவும் சாதனையும் நான்காம் திட்டத்திற்கான வேலைத் திட்டமும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :—

அம்மோனியம் சல்பேட்
(லட்சம் டன்களில்)

	உரவகைகளை பயன் படுத்துவது குறித்த திட்டக் குறி யளவு.	உறுதியான தேவை.	இந்திய அரசு ஒதுக்கியுள்ள உரவகை களின் அளவு.	பயன்படுத்திய உரத்தின் அளவு.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
I திட்டம் ..	1.09	..	..	1.03
II திட்டம் ..	3.22	..	..	1.22
III திட்டம்—				
1961-62 ..	2.89	2.75	1.89	1.66
1962-63 ..	3.56	3.46	3.21	2.42
1963-64 ..	4.07	4.08	2.41	2.74
1965-64 ..	4.95	4.78	3.54	3.51
1965-66 ..	5.83	6.95	2.78	3.28
VI திட்டம்—				
1966-67 ..	6.50	6.75	4.33	3.88
1967-68 ..	7.35	8.15	..	..

குறிப்பு.—ஒரு ஆண்டில் ஒதுக்கப்பட்ட உரத்தின் முழு அளவும் அந்த ஆண்டிலேயே வருவதில்லை. எனவேதான் ஒதுக்கிய அளவுக்கும் பயன்படுத்திய அளவுக்கும் வேறுபாடுள்ளது. பொதுவாகச் சொல்லப் போனால் உரிய காலத்தில் பெறப்படுகிற உரம் முழுவதும் பயன் படுத்தப் படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக அமோனியம் சல்பேட்டாகக் கணக்கிட்டுச் சொல்வதானால், 1966-67-ல், 3.88 லட்சம் டன் உரம் பெறப்பட்டுப் பயன்படுத்தப்பட்டது.

மிகுதியான விளைச்சல் தரும் பயிர் வகைகளைப் பயிரிடும் நிலப்பரப்பு அதிகப்படுத்தப்படுவதன் விளைவாக, நைட்ரஜன் உரங்களின் தேவையும் உயரும். நமது எல்லாத் திட்டங்களுக்கும், அம்மோனியம் சல்பேட் சம்பந்தமாக மொத்தம் 8.15 லட்சம் டன் தேவைப்படும். இம் மாநிலத்தில் மிகுதியான விளைச்சல் தரும் பயிர் வகைத் திட்டத்திற்குத் தேவைப்படும் உரங்களின் அதிகப் பங்கீட்டு அளவை வழங்குமாறு திருத்தியமைத்த தேவைப்பட்டி இந்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

VII. உள்நூர் எரு

(எ) கிராமக் கலவை எரு.—மண் வளத்தைப் பெருக்கவும் தகுந்த எருத் தயாரிப்பு முறையைப் பின்பற்றி நல்ல தரமான கலவை எருவைத் தயாரிப்பதில் உழவர்களுக்கு உதவும் கிராமப் பகுதிகளில் கிடைக்கும் கழிவுப் பொருள்களைப் பயன்படுத்திச் சிறந்த தரமான எருவாகத் தயாரிப்பது தான் இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். ஒவ்வொரு வளர்ச்சி வட்டாரத் திலும் முற்போக்கு நோக்குள்ள 100 உழவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப் படுகிறது. கலவை எரு தயாரிப்பதில் மேம்பாட்டு முறைகள் குறித்துச் செயல் முறையில் விளக்கிக் காட்ட அவர்கள் பயன்படுவார்கள். மாட்டுத்

1967 ஜூலை 14]

தொழுவங்கள் கட்டுவதற்கான செலவில் 10 சதவீதம் என்ற அடிப்படையில் கணக்கிடப்பட்டு அதிக அளவு ரூ. 150 வரை உழவர்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது. மூன்றாம் திட்டக் கால இறுதியில் அதாவது, 1965-66-ல் 57.38 லட்சம் டன் அளவு கிராமக் கலவை எரு தயாரிக்கப் பட்டது.

நான்காவது திட்டக் காலத்தில் ஆண்டுக்கு 75 லட்சம் டன் எரு உற்பத்தி செய்யக் குறியளவு நிர்ணயிக்கப்பட்டது. 1966-67-ல் கலவை எரு உற்பத்தி 62.70 லட்சம் டன் அளவு எய்தப்பட்டது. 1967-68-ல் இந்த உற்பத்தியை 64 லட்சம் டன்னுக்கு அதிகரிக்கத் திட்டமிடப் பட்டுள்ளது.

(பி) மலக் கலவை எரு.—கிராமங்களில் மலக் கலவையை அறிவியல் முறையில் தரமுள்ள எருவாக மாற்றியமைப்பதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். 1,500-க்கு மேல் மக்கள் தொகையுள்ள, ஆனால் நகரப் பஞ்சாயத்துக்களான அறிவிக்கப்படாத பெரிய பஞ்சாயத்துகளில் மலப் பொருளைக் கலவை எருவாக மாற்றும் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. மலக் கழிவுகளை ஒரு வகை செய்வதற்கான ஏற்பாடுகள் உள்ள பெரிய பஞ்சாயத்துக்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூபாய் 2,000 கடன் உதவியும் மலக் கழிவுகளை ஒரு வகை செய்வதற்கென வசதிகளில்லாத பஞ்சாயத்துக்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும், மனைக்கட்டு, வண்டி, கருவிகள், மலக்கழிவுகளை ஒரு வகை செய்வதற்கான ஏற்பாடுகள் ஆகியவற்றுக்காக ரூ. 3,600 கடன் உதவியும் கொடுக்கப்படுகிறது. இம் முன்பணத்தொகைகள் 20 ஆண்டுத் தவணைகளில் வசூலிக்கப்படும். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்துக்கும் ரூ. 150 என்கிற அதிக அளவு வரையறைக்குப்பட்டு நிகர நடைமுறல் செலவில் 25 சத வீதம் உதவித் தொகையும் கொடுக்கப்படும். மூன்றாவது திட்ட முடிவில் இத் திட்டம் 1,357 பஞ்சாயத்துக்களிலும் செயலாக்கப்பட்டது. பெரிய ஊராட்சிகளுக்குக் கடன் வழங்கும் திட்டம் நான்காவது திட்டத்திலும் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்படும். 1966-67-ல் 399 புதிய ஊராட்சிகளில் இத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது; 1967-68-ல் இந்தத் திட்டத்தை மேற்கொண்டும் 500 பஞ்சாயத்துக்களில் நிறைவேற்றத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

ஆயிரத்துக்குக் குறைவான மக்கள் தொகையுள்ள குறிப்பிட்ட சில கிராமங்களில் மலக் கலவை எரு உற்பத்திக்கான முன்னோடித் திட்டம் ஒன்று இயங்கி வருகிறது. இத் திட்டத்தின் கீழ் ரூ. 3,400 தொடர்பு இன மானியமும், ரூ. 555 தொடர் இன மானியமும் அளிக்கப்படுகிறது. 1964-65 முதல் இந்த முன்னோடித் திட்டம் நீட்டிக்கப்படவில்லை. ஆனால் ஏற்கெனவே தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட 170 கிராமங்களில் மலக்கலவை எருத் திட்டம் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்படும்.

இரண்டாவது திட்ட முடிவில் மலக்கலவை எரு உற்பத்தி 0.16 லட்சம் மெட்ரிக் டன்னாக இருந்தது. உற்பத்தியை 2.07 லட்சம் மெட்ரிக் டன்னாக அதிகரிப்பதே மூன்றாவது திட்ட இலக்காகும். ஆனால் 1965-66-ல், 1.24 லட்சம் மெட்ரிக் டன் மலக் கலவை எரு உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. நான்காவது திட்டக் குறியளவு 3 லட்சம் மெட்ரிக் டன்னாகும். 1966-67-ல் உற்பத்தி 1.51 லட்சம் மெட்ரிக் டன்னாக அதிகரித்தது; 1967-68-ல் உற்பத்தியை 2.00 லட்சம் டன்னாக அதிகரிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

நகர்ப் புறக் கலவை எரு

நகர்ப் புறத்தில் கிடைக்கிற மலம், குப்பை முதலிய கழிவுப் பொருள்களை அறிவியல் முறையில் கலவை எருவாகப் மாற்றிப் பயன்படுத்துவதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இவ் வேலைத் திட்டம் சென்னை மாநகர டிசு 6 நகர்ப் புற குழுக்களைத் தவிர 81 நகராட்சிகளிலும் 321 பஞ்சாயத்துக்களிலும் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது. இந்த உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குக் கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. உறுதி செய்யப்பட்ட விற்பனை விலை உற்பத்திச் செலவை விடக் குறைவாக இருந்து, விற்பனை மூலம் இழப்பு ஏற்பட்டால், அதைச் சரிக்கட்ட உதவித் தொகை வழங்கப்படுகின்றது. இரண்டாவது திட்ட முடிவில் உற்பத்தியளவு 3.35 லட்சம் டன்னாகத்தான் இருந்தது.

[1967 ஜூலை 14]

1965-66-ல் அந்த அளவை 6-20 லட்சம் டன்களுக்கு உயர்த்துவதே மூன்றாவது திட்டக் குறியளவாகும். ஆயினும் 1965-66-ல் உற்பத்தியளவை 5-15 லட்சம் மெட்ரிக் டன்களாக இருந்தது. நான்காவது திட்டத்தில் 10 லட்சம் டன் நகர்ப்புறக் கலவை ஒரு உற்பத்தி செய்வதென திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1966-67-ல் உற்பத்தியளவு 5-38 லட்சம் டன்கை அதிகரித்தது. 1967-68-ல் உற்பத்தியளவு 7-00 லட்சமாக அதிகரிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

பதினெட்டு உள்ளாட்சி மன்றங்களில், கழிவு நீரைப் பயன்படுத்தி உரம் தயாரிக்கும் திட்டம் நடந்தேறி வருகிறது, அத்துடன் 10 உள்ளாட்சி மன்றங்களில் (அவற்றில் எட்டு நகராட்சி மன்றங்களாகும். ஒன்று நகர்ப்புற பகுதியாகும். ஒன்று பெரிய ஊராட்சியாகும். கழிவு நீரைப் பயன்படுத்தி உரம் தயாரிக்கும் தனித் திட்டத்தை நிறைவேற்ற 1965-66-ல் அனுமதியளிக்கப்பட்டது. இவ்வேலை நடந்து வருகிறது. இப் பத்து உள்ளாட்சி மன்றங்களிலும், மற்ற 18 உள்ளாட்சி மன்றங்களிலும் இவ் வேலை நன்கு நடந்தேறி வருகின்றது. அந்த உள்ளாட்சி மன்றங்களில் வேலை இன்னும் மும்முரமாக்கப்படும். குறிப்பிடப்பட்ட பத்து உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குக் கடன் உதவித் தொகை அடிப்படையில் சல்லடைகளும் வழங்கப் பட்டன.

VIII. தழை உரம்

இம் மாநிலத்தில் நெல் பயிரிடப்பட்ட பகுதி முழுவதிலும் பசுந்தழை ஒருவாய் பயன்படுத்த வகை செய்வதே இவ் வேலைத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். இரண்டாவது திட்ட முடிவிற்குள், 30 லட்சம் ஏக்கர் நெற்பயிர் நிலத்தில் பசுந்தழை ஒரு போடப்பட்டது. மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் 60 லட்சம் பரப்பளவுக்கு மேல் நெல் விளைச்சல் ஆகும் என்ற கணக்கில் இம் மாநிலத்தில் எஞ்சியுள்ள முப்பது லட்சம் ஏக்கர் நெற்பயிர் நிலத்தில் தழை ஒரு போடத் திட்டமிடப்பட்டது.

அறுபது லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் தழை உரம் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் எனத் திட்டமிடப்பட்டிருக்க, 56-72 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் பசுந்தழை உரம் பயன் படுத்தப்பட்டுள்ளது. நான்காவது திட்டக்கால இறுதியில் பசுந்தழை உரம் பயன்படுத்தப்படும் பரப்பளவை 56-72 லட்சம் ஏக்கரிலிருந்து 76-00 லட்சம் ஏக்கராவாக அதிகரிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. வேளாண்மைத் துறை மூலமாக விதைகள் வழங்குதல், வாணிக நிறுவனங்கள் மூலமாக விதைகள் வழங்குதல், குடியானவர்களிடம் உள்ள விதைகள், இக் காரியத்துக்காக காடுகளிலிருந்தும் பிற பகுதிகளிலிருந்தும் பெறப்படும் பசுந்தழைகள் ஆய்வை மூலமாக மேற்கொண்ட வேலைத் திட்டத்தை நிறைவேற்றத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. வேளாண்மைத் துறை, விதைகளை அவற்றின் விலையில் 85 சத விதிக் விலையில் வழங்குகின்றது. இந்த வேலை 1962-63 வரையில் அரசுக் கணக்கில் நடைபெற்றது. ஆனால் இவ் வேலை 1963-64-லிருந்து பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. வேளாண்மைத் துறை வழங்குவதற்கான விதைகள் தனியார் நிலங்களிலும் பஞ்சாயத்து நிலங்களிலும் விதைப் பண்ணைகளை அமைப்பதன் மூலம் பெறப்படுகின்றன. தனியார் நிலங்களில் விதைப் பண்ணைகளை ஏற்படுத்துவதன் மூலமும் விதைகள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. ஏக்கர் ஒன்றுக்குப் பயிரிடும் முன் பணமாக ரூ. 10 முதல் 15 வரை வழங்கி விதைகளைச் சேகரிக்கும் சமயத்தில் இந்த முன் பணம் வருவிக்கப்படுகிறது. இம் மாநிலத்தில் உள்ள வட்டாரம் ஒவ்வொன்றிலும் 10 ஏக்கரா பரப்பளவில் விதைப் பண்ணை வைத்துப் படிப்படியாக, தன்னிறைவு உள்ளதாக ஆகும் வரை விஸ்தரிக்க வேண்டும்.

தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட கிராம ஊராட்சிகளில் தழை உர விதைகளை உற்பத்தி செய்வதற்கான முன்னோடித் திட்டம் ஒன்று 1963-64-ல் செயல்படுத்தப்பட்டது. குறிப்பிட்ட சில இடங்களுக்கு ரூ. 5,500 வரை நீண்ட காலக் கடன் வழங்கப்படுகின்றது. பசுந்தழை ஒரு விதைப் பயிர் ஒன்றை

1967 ஜூலை 14]

யேனும் பயிரிடும் பொருட்டு கிணறுகள் வெட்டவும், விசையேற்றப் பொறிகள் நிறுவவும் அக் கடன் வழங்கப்படுகின்றது. நிலக்கடலை அல்லது பாசனம் மூலம் பயிரிடுகிற தினை வகைகள் போன்ற இரண்டாவது பயிரை ஊராட்சிகள் தெரிந்தெடுக்க வேண்டும். பயிரிடும் செலவுகளுக்காக ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 1,000 என்ற குறுகிய காலக் கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. விதை உற்பத்தி விஷயமாக பஞ்சாயத்துக்கு உதவி செய்யத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட ஊராட்சிகளுக்கு ஒரு மேஸ்திரியினுடைய சேவை இலவசமாகக் கிடைக்கும். மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் 89 நிலையங்கள் நிறுவப்பட்டன. நான்காவது திட்டத்தில் 374 இடங்களில் அதாவது ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றிப்புகளிலும் ஒரு நிலையத்தை நிறுவும். 1966-67-ல் மேற்கொண்டும் 52 நிலையங்கள் நிறுவப்பட்டன. 1967-68-ல் மேற்கொண்டு 75 நிலையங்கள் நிறுவத் திட்டமிட்டுள்ளது.

விதைகள் விதைப் பண்ணைக் குடியானவர்களிடமிருந்தும் ஊராட்சிகளிடமிருந்தும் குவிண்டல் ஒன்றுக்கு ரூ. 5 என்ற வீதத்தில் வாங்கப்படுகின்றன. மற்ற ஆதாரங்களிலிருந்து கிடைக்கும் விதைகள் நல்ல தரம் உள்ளவைகளாக இருந்தால் அவற்றைப் பரிசோதித்துப் பார்த்து வாங்கப்படுகின்றன. 1961-62-ல் 2,039 டன்களும், 1962-63-ல் 2,344 டன்களும், 1963-64-ல் 2,764 டன்களும், 1964-65-ல் 3,246 டன்களும், 1965-66-ல் 3,550 டன்களும், 1966-67-ல் 2,850 டன்களும் விதைகள் வழங்கப்பட்டன. 1967-68-ல் 3,600 டன் விதைகள் வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

வேளாண்மைத் துறையின் ஏனைய வேலைத் திட்டம், அடுத்துவரும் பாராக்களில் ஓரளவு காட்டப்பட்டுள்ளது.

பயிர்ப் பாதுகாப்பு

அடியிற்கண்ட வேலைத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன :—

(ஏ) குறைந்த விலையில் ரசாயனப் பொருள்களை வழங்கிப் பூச்சிகளையும் நோய்களையும் ஒழித்தல்.

(பி) தெளிப்பான்களையும் துடைப்பான்களையும் குறைந்த விலையில் வழங்குதல்.

(சி) பூச்சி ஒழிப்பு மருந்து பரிசோதனை ஆய்வுக் கூடம் ஒன்றை நிறுவுதல்.

(டி) தொழில் நுட்பப் பணியாளர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்தல்.

பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளும், காளான் ஒழிப்பு மருந்துகளும் உணவுப் பயிர்கள் சம்பந்தமாக அடக்க விலையில் முக்கால் விலையிலும் பருத்தி, கரும்பு, நிலக்கடலை, எள், தேங்காய், காய்கறி முதலிய பயிர்களுக்கு பாதி விலையிலும் கொடுக்கப்படுகின்றன. 1965-66-ல் முனைப்பு உற்பத்தி திட்டப் பகுதிகளில் புகையிலை குறித்தும் பூச்சி ஒழிப்பு மருந்துகளும் காலான் ஒழிப்பு மருந்துகளும் பாதி விலையில் வழங்கப்பட்டன. உணவுப் பயிர்களுக்கும் வாணிபப் பயிர்களுக்கும் ஒரே மாதிரியான உதவித் தொகை வழங்குவது குறித்து அரசு ஆலோசனை செய்து வருகிறது.

மூன்றாவது திட்டக்கால இறுதியில், பயிர்ப் பாதுகாப்பு வேலைகளின் கீழ் 27.11 லட்சம் ஏக்கர் உணவுப் பயிர்கள் பாதுகாக்கப்பட்டன. 1970-71-க்குள் உணவுப் பயிர்கள் சம்பந்தமாக, முந்தைய பரப்பளவைவிட இரு மடங்கு பரப்பளவிற்கு பயிர்ப் பாதுகாப்பு அளிப்பதே நான்காவது திட்டத்தின் இலக்காகும். 1966-67-ல் 34.11 லட்சம் ஏக்கர் பயிர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. 1967-68-ல் 36.00 லட்சம் ஏக்கர் பயிர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்பது இலக்காகும். இதைத் தவிர, வாணிபப் பயிர்கள் வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ், பயிர்ப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளுக்கான திட்ட இலக்குகள் தனியாக நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளன.

[1967 ஜூலை 14]

தெளிப்பாண்களையும் தூவு கருவிகளையும் வழங்குதல்

கையால் இயக்கப்படும் தூவு கருவிகளும் தெளிப்பாண்களும், ஒரு ஆண்டிற்கான குறைந்த விலையில் 50 சத வீதத்தில் வழங்கப்படுகின்றன. இவற்றை வழங்கும் பொறுப்பு 1961 அக்டோபர் 1-ம் தேதி முதல் பஞ்சாயத்து ஒன்றிப்புகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. நான்காவது திட்ட காலத்தில், 25,000 தெளிப்பாண்களையும், 2,000 தூவு கருவிகளையும் வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1966-67-ல் 5,577 தெளிப்பாண்களும், 1,151 தூவு கருவிகளும் வழங்கப்பட்டிருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. 1967-68-ல் 5,000 தெளிப்பாண்களையும், 400 தூவு கருவிகளையும் வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

மின் சக்தியால் இயக்கப்படும் தெளிப்பாண்களையும், தெளிப்பான்-தூவு கருவிகளையும் பயன்படுத்துவது பரவலாகி வருகின்றது. இக் கருவிகளை ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் பயன்படுத்துவதற்காக அவற்றை வாங்கி பயிர்ப் பாதுகாப்பு அதிகாரிகளிடமும் மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரிகளிடமும் பஞ்சாயத்து ஒன்றிப்புகளிடமும் சேமித்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. 1963-64-ல் இம் மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட மின் சக்தியால் இயக்கப்படும் 200 ஆல்மன் தெளிப்பான்-தூவு கருவிகள் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன. இதைத் தவிர, 1964-65-ல் ஒதுக்கப்பட்ட மின் சக்தியால் இயக்கப்படும் 700 ஆல்மன் தெளிப்பான்-தூவு கருவிகளும், 1965-66-ல் ஒதுக்கப்பட்ட 300 சிபா மைக்ரோனைசர்களும் கிடைக்கப் பெற்றுள்ளன. உள் நாட்டில் இவற்றின் உற்பத்தி அதிகரித்து வருவதால், இவற்றை நேரடியாக வாங்குவதற்கு குடியானவர்களுக்கும் நிறுவனங்களுக்கும் ஊக்கமளிக்கப்படுகின்றன. அவற்றை வாங்குவதில் ஏதாவது இடர்ப்பாடு ஏற்பட்டால் வேளாண்மைத் துறையின் உதவி அளிக்கப்படுகின்றது. தற்போது செயல்பட்டு வரும் வேலைத் திட்டங்களைத் தொடர்ந்து நிறைவேற்றுவதுடன், பயிர்ப் பாதுகாப்புக் கருவிகளைப் பழுது பார்க்கவும், செப்பனிடவும், ஒரு பராமரிப்பு நிறுவனத்தை ஏற்படுத்தவும் வசதி செய்யப்பட்டுள்ளது.

நெல் பயிர்களுக்கு விமானம் மூலம் மருந்து தெளிக்கும் வேலை, ஒரு முன்னோடி நடவடிக்கையாக 1966-67-ல் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஒரு சுற்று தெளிக்கும் வேலை முடிவடைந்தது. 1966-67-ல் மருந்து தெளித்ததனால் ஏற்பட்ட நன்மைகளை மதிப்பிட்டவுடன் விமானம் மூலம் மருந்து தெளிப்பதை 1967-68-ல் அதிக பகுதிகளுக்கு நீட்டிப்பது குறித்துப் பரிசீலனை செய்யப்படும்.

மேம்படுத்தப்பட்ட கருவிகள்

கலப்பைகள் வழங்குதல்.—மேலூர் கலப்பைகள், M. B. கலப்பைகள் கலப்பை கொழுக்களும் ஆசியவை வட்டாரங்கள் மூலம் குறைந்த விலையில் வழங்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு ஆண்டும் 1-00 லட்சம் கலப்பைகள் வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. கலப்பைகளை வழங்கும் பொறுப்பு 1967-68 முதல் வட்டாரங்களிடம் ஒப்படைப்பது குறித்து பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது.

வேளாண்மைக் கல்வி.—கோயம்புத்தூரிலும் மதுரையிலும் உள்ள வேளாண்மைக் கல்லூரிகள் தொடர்ந்து செயல்படுகின்றன. இவ்விரு கல்லூரிகளிலும் முறையே ஆண்டிற்கு 162 மாணவர்களும், 80 மாணவர்களும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றனர். இதைத் தவிர, அண்ணாமலை பல்கலைக் கழகத்தில் உள்ள வேளாண்மைப் பட்டப்படிப்பு பாட முறையில் 75 மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றனர். 1967-68-ல் ஏற்படுத்தத் திட்டமிட்டிருந்த வேளாண்மை விரிவு குறித்த பட்ட மேற்படிப்புப் பாட முறைக்கு சென்னை பல்கலைக் கழகத்தின் ஒப்புதல் தேவைப்படுவதால் அதைத் துவக்குவது தள்ளிப் போடப்பட்டுள்ளது. ஏனைய பட்ட மேற்படிப்புப் பாட முறைகள் கோயம்புத்தூரில் தொடர்ந்து செயல்படும்.

1967 ஜூலை 14]

வேளாண்மை ஆராய்ச்சி.—வேளாண்மையின் பல்வேறு பிரிவுகளில் ஆராய்ச்சி நடத்த வேண்டியதன் தேவை உணரப்பட்டு, கோயம்புத்தூரி லுள்ள வேளாண்மைக் கல்வி ஆராய்ச்சி நிலையத்திலும், அந் நிலையத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள 41 ஆராய்ச்சி நிலையங்களிலும் ஆராய்ச்சி கள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் 74 ஆராய்ச்சித் திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டு, செயல்படுத்தப்பட்டன. மேலும் பல ஆராய்ச்சித் திட்டங்கள் 1967-68-ல் மேற்கொள்ளப்படும்.

மண்வள ஆய்வு.—விளைச்சலை மிகுதிப்படுத்தும் பொருட்டு பயிர்களுக்கு ஏற்ற உரங்களைப் பயன்படுத்துவது குறித்து பரிவுரை செய்வதற்காக மண் வகைகளின் மாதிரிகளையும் தண்ணீரின் மாதிரிகளையும் பகுத்து ஆராய்வது இவ் வேலைத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். தற்போது, ஆடுதுறை, கோயம்புத்தூர், கோவில்பட்டி, கடலூர் ஆகிய நான்கு இடங்களிலும் பரிசோதனை நிலையங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. கடலூரிலுள்ள நிலையம் 1965-66-ல் நிறுவப்பட்டது. மாதிரிகளை மிகுந்த அளவில் பரிசோதனை செய்யக்கூடிய திறன் அதிகரிக்கச் செய்யும் பொருட்டு, கூடுதலாகச் சாதனங்கள் வாங்கப் படும், கூடுதலாகப் பணியாளர்களை நியமித்தும் தற்போதுள்ள ஆய்வுக் கூடங்கள் விரிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளன. 1966-67-ல் மதுரை, குடியாத்தம், காஞ்சிபுரம் ஆகிய இடங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஓர் ஆய்வுக் கூடமாக மேலும் மூன்று ஆய்வுக் கூடங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. ஏழு ஆய்வுக் கூடங்களும் தொடர்ந்து செயல்படும். வட்டாரவாரியாக மண் வகைகளின் தரத்தை முறையாகப் பகுத்து ஆராய்வதும், மண்வளத்தைக் காட்டும் வரை படத்தை ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் தயாரிப்பதும் இந்த ஆய்வுக் கூடங்களின் முக்கிய பணியாகும்.

மும்முர வேளாண்மை மாவட்டத் திட்டம்

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் நெல் பயிரிடப்படும் பரப்பு முழுவதிலும் முனைப்பு நடவடிக்கைகளின் மூலம் மும்முர வேளாண்மை மேம்பாட்டு வேலைகளை மேற்கொண்டு, ஒரு ஏக்கருக்கான விளைச்சலை அதிகப்படுத்துவதே இந்த வேலைத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்.

பண்ணைக்குத் தேவையானவை அனைத்தையும் வழங்கி அதன் மூலமாக உற்பத்தியை பெருக்குவதற்காக, பங்கு கொள்ளும் குடியானவர்களுக்கு “தனிப் பண்ணைத் திட்டங்கள்” (Farm Plans) தயாரிப்பது இவ் வேலைத் திட்டத்தின் முக்கிய கூறாகும். குடியானவர் ஒவ்வொருவரும் தன் பண்ணையில் விளைவை மிகுதிப்படுத்துவதற்கான திட்டம் ஒன்றைத் தயாரிக்கவும், இதனால் திட்ட இலக்கை அடையவும் அவர்களுக்கு உதவி அளிக்கப்படுகின்றது. தொழில் நுட்ப முறையில் குடியானவர்களுக்கு வழிகாட்டி உதவி செய்வதுடன், அவர்களுக்காகப் பின்வரும் நடவடிக்கைகளுள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன :—

(i) விஞ்ஞான முறையில் செய்முறை விளக்கங்களை நடத்திக் காட்டுவதன் மூலம் சிறந்த முறையில் சாகுபடி செய்யும் நுட்பங்களைக் குடியானவர்களுக்குக் கற்பித்தல்.

(ii) உற்பத்தி செய்வதற்கான பொருள்களை வாங்குவதற்காக குடியானவர்களுக்கு உரிய காலத்தில் ரொக்கமாகவும் பொருளாகவும் போதிய கடன் வசதி வழங்குதல்.

(iii) பணியாளர்களையும் பொருள்களையும் வேண்டிய இடங்களுக்கு விரைந்து அனுப்புவதற்காகப் போக்குவரத்து வசதியைப் பெருக்குதல்.

(iv) கூட்டுறவு நிறுவனங்களின் மூலம் விற்பனை, மற்றும் வீணை வகையான பணிகளைச் செய்தல்.

(v) தேவையான பொருள்களை வழங்கவும் விற்பனை வசதிக்காகவும் மாட்டு வண்டிகள் சென்றடையக் கூடிய தொலைவில், கிடங்குகளின் எண்ணிக்கையை அதிகரித்தல். மூன்றாவது திட்ட காலத்தின் முதல் ஆண்டில் இவ் வேலைத் திட்டம் 26 வட்டாரங்களின் 30 சத வீதத்திலிருந்து,

[1967 ஜூலை 14]

அதாவது 3.43 லட்சம் ஏக்கர் நிலப்பரப்பிலிருந்து, 24 வட்டாரங்களில் எல்லாப் பகுதியிலும், இரண்டு வட்டாரங்களில் 65 சத வீதப் பரப்பிலும், 9 வட்டாரங்களில் 30 சத வீதப் பரப்பிலும், ஒரு வட்டாரத்தில் 40 சத வீதப் பரப்பிலும் செயல்படுத்தப்பட்டது. மூன்றாவது திட்ட இறுதியில் மொத்தம் 12.22 லட்சம் நிலப்பரப்பில் இவ் வேலைத் திட்டம் செயல்பட்டது. 1966-67-ல், இத் திட்டம் செயல்படும் நிலப்பரப்பு, 33 வட்டாரங்களில் 100 சத வீதமாகவும், 1 வட்டாரத்தில் 65 சத வீதமாகவும், மற்றொரு வட்டாரத்தில் 40 சத வீதமாகவும், இன்னுமொரு வட்டாரத்தில் 30 சத வீதமாகவும் உயர்ந்துள்ளது. இதன் மூலம் மொத்தம் 13.04 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் இவ் வேலைத் திட்டம் செயல்பட்டது. இவ் வேலைத் திட்டத்தின் கீழ், 1966-67-ல் குறுவைப் பருவத்தில் 2 லட்சம் ஏக்கர் நிலப் பரப்பில் ஆடுதுறை 27 நெல் ரகம் பயிரிடப்பட்டதுதான் தலையாய எதனையாகும்.

நிலத்துக்கடியில் உள்ள நீரை வடிமுனைகளின் மூலம் எடுத்துக் கொள்வதற்கான வேலைத் திட்டமொன்று தஞ்சாவூர் கழிமுகப் பகுதியில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. 1966-67-ல் 1,816 வடிமுனைக் கிணறுகள் அமைக்கப்பட்டன. குறுவைப் பருவத்தில் முன்னதாகவே நற்று நடுவதற்காக நொற்றுக்கால்களுக்குத் தண்ணீர் வசதியளிக்கவும், கோடை மாதங்களின் ஒரு போகம் பருத்தி அல்லது வேர்க்கடலை பயிரிட இவை துணையாக இருக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. 20,000 முதல் 22,000 ஏக்கர் பரப்புள்ள கோடைப் பயிர்களுக்கு வடிமுனைகள் மூலம் பாசன வசதி அளிக்க முடியும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

மும்முர வேளாண்மை வட்டாரத் திட்டம்

மும்முர வேளாண்மை வட்டாரத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த செங்கந் பட்டு, மதுரை, திருநெல்வேலி, கோயம்புத்தூர் ஆகிய மாவட்டங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அத் திட்டம் 1965-66-ல் ஆம் மாவட்டங்களில் தொடங்கப்பட்டது. இந்த மாவட்டங்களில் உள்ள குடியானவர் ஒவ்வொரு வருக்கும், முனைப்பு நடவடிக்கைகளைக் கற்பித்தல், பண்ணைத் திட்டங்களை வகுத்துக் கொடுத்தல், பண்ணைக்குத் தேவையான பொருள்களை வழங்கு தல், கடன் வசதியளித்தல், நவீன வேளாண்மை முறைகளைக் கையாளும் முறையை நடைமுறையில் செய்து காட்டுதல் ஆகிய நடவடிக்கைகள் மூலமாக நெல், சோளம், கேழ்வரகு ஆகிய முக்கிய உணவுப் பயிர்களின் உற்பத்தியையும் இவற்றுடன் மாறி மாறிப் பயிரிடப்படும், வேர்க்கடலை, பருத்தி போன்ற வாணிப முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பயிர்களின் உற்பத்தி யையும் பெருக்குவதே இத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும். இந்த நான்கு மாவட்டங்களிலும் மொத்தம் 133 வட்டாரங்களில் இத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவைகளில், நிலையான பாசன வசதி கொண்ட 10,000 ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட பரப்பளவு கொண்ட 83 வட்டாரங் களில் வேளாண்மை வளர்ச்சி அதிகாரி ஒருவரும், கிராம நிலையில் பணி புரியும் ஐந்து பணியாளர்களும் கூடுதலாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

ஒவ்வொரு குடியானவருக்கும், தனிப் பண்ணைத் திட்டங்கள் அடிப் படையில் விதைகள், உரங்கள், பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகள், மேம்படுத்தப் பட்ட கருவிகள், சுட்டுறவுகள் மூலம் கடன் வழங்குதல் போன்ற உற்பத்தித் தான உதவிகளைப் போதிய அளவிற்கும் உரிய காலத்திலும் அளிப்பதே இவ் வேலைத் திட்டத்தின் முக்கிய நோக்கமாகும்.

தர விதைகள், உரங்கள், பூச்சிக் கொல்லிகள், நவீன கருவிகள் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தி குடியானவர்கள் முனைப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள இவ் வேலைத் திட்டம் வகை செய்கிறது. ஒவ்வொரு பயிருக்கும் முனைப்பு நடவடிக்கைகளின் அடிப்படையில் ஒவ்வொரு குடி யானவருக்கும் தனிப் பண்ணைத் திட்டங்களை கிராம நிலைப் பணியாளர்கள் மேம்படுத்துகின்றனர். இதன் மூலம் கிராம நிலைப் பணியாளர்களுக்கும் குடியானவர்களுக்கும்மிடையே நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்படுகின்றது. கிராம நிலைப் பணியாளர்களைக் கலந்தாலோசித்து ஒவ்வொரு குடியானவருக்கும்

1967 ஜூலை 14]

பண்ணை உற்பத்தித் திட்டத்தைத் தயாரிப்பது வேளாண்மையில் நவீன முறைகளைக் கையாளும்படிக் குடியானவர்களுக்கு அறிவுறுத்த வகை செய்கிறது.

தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட மாவட்டம் எந்த வட்டாரத்தில் உள்ளதோ, அந்த வட்டாரத்தின் வேளாண்மைத் துறைத் துணை நெறியாளரின் மேற்பார்வையில் ஒவ்வொரு மாவட்டமும் உள்ளது. இத் துணை நெறியாளர் ஒவ்வொருவரும் மாவட்டத்தின் திட்டப் பகுதி அதிகாரியாவார். தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட நான்கு மாவட்டங்களிலும் ஒவ்வொரு வருவாய்க் கோட்டத்திற்கும் மாவட்ட வேளாண்மை அதிகாரி ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். மும்முர வேளாண்மை வட்டாரத் திட்டத்தின் ஒரு பகுதி, நான்காவது திட்டத்தில் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட திட்டமாகக் கருதப்படும்.

இந்திய-ஜெர்மன் வேளாண்மை வளர்ச்சித் திட்டம்

இமாசலப் பிரதேசத்தில் மண்டி மாவட்டத்தில் 1962-ம் ஆண்டு முதல் இந்திய-ஜெர்மன் வேளாண்மை வளர்ச்சித் திட்டம் ஒன்று நடைபெற்று வருகிறது. அத்தகைய திட்டம் ஒன்று இம் மாநிலத்தில் நீலகிரி மாவட்டத்திலும் 8-1-1967-ம் தேதி முதல் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்திற்கு மேற்கு ஜெர்மனியிலிருந்து தொழில் நுட்ப உதவியும், நிதி உதவியும், கருவிகள், பொருள்கள், நிபுணர்கள் வகையில் கிடைக்கின்றது. இவ் வேலைத் திட்டத்தின் முக்கியமான கூறுகள் வருமாறு :—

(1) உருளைக் கிழங்கு, காய்கறிகள், தீவனப் பயிர்கள் ஆகியவற்றைப் பயிரிடுவதிலும் கறவை மாடுகளை வளர்ப்பதிலும் ஆடு வளர்ப்பிலும் கோழியின்ப பறவை வளர்ச்சியிலும் கூட்டு ஆலோசனை நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

(2) உரங்கள், பயிர்ப் பாதுகாப்புப் பொருள்கள் (அதாவது ரசாயனப் பொருள்கள், விசைத் தெளிப்பான்கள்), சிறு பொறிகள், கருவிகள், விதைகள், பொலி காளைகள் ஆகியவை மேற்கு ஜெர்மன் அரசினால் இலவசமாக வழங்கப்படும்.

(3) (a) உரங்கள், பயிர்ப் பாதுகாப்பு, (b) உருளைக்கிழங்கு, காய்கறிகள், தீவனப் பயிர்கள் வளர்ச்சி, (c) விலங்கின வளர்ச்சி முதலிய முக்கிய துறைகளில் ஜெர்மன் நிபுணர்கள் பணியினைத் தந்து உதவுவர்.

முதற்கண் இந்த வேலைத் திட்டம் ஐந்தாண்டு காலத்திற்கு மேற்கொள்ளப்படும்.

கீழ்க்கண்டவற்றைச் செய்யும் பொறுப்பினை மாநில அரசு மேற்கொண்டது :—

(1) ஜெர்மன் குழுவின் அலுவலகத்தை நிர்வகிப்பதற்கு வேண்டிய இந்தியப் பணியாளர்களைத் தவிர இந்தியத் திட்ட அதிகாரி ஒருவரையும் ஜெர்மன் நிபுணர்களுக்கு ஏற்ற இந்திய நிபுணர்களையும் நியமித்தல்.

(2) ஜெர்மன் குழு அலுவலகத்திற்கு நிலம் பெறுதலும், கட்டிடம் கட்டுதலும், ஜெர்மன் அதிகாரிகளுக்கும் அவருடைய குடும்பத்தினருக்கும் உறைவிடங்களில் வேண்டிய வசதிகளை அமைத்துக் கொடுத்தல்.

(3) ஜெர்மன் அதிகாரிகள் தங்கள் கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்காக இந்தியாவில் செய்யும் பயணங்களுக்குப் பயணப்படியும் நாள் படியும் வழங்குதல்.

(4) இறக்குமதி செய்த கருவிகள்மீது சுங்கத் தீர்வையும் இறக்குமதி செய்த துறைமுகத்திலிருந்து நீலகிரிப் பகுதிக்குப் பொருள்களை எடுத்துச் செல்வதற்கான போக்குவரத்துச் செலவும்.

[1967 ஜூலை 14]

வாணிப் பயிர்கள்

பருத்தி வளர்ச்சி (விரைவுத் திட்டம் உட்பட)

நான்காம் திட்டத்தில் கூடுதலாக 1.45 லட்சம் பேல் பருத்தி உற்பத்தி செய்யும் குறிக்கோள் அளவு மேற்கொள்ளப்பட்டது. இதனால் திட்டக் காலத்து இறுதியில் 5.80 லட்சம் பேல் பருத்தி உற்பத்தி அளவினை எய்த முடியும். ஒருங்கிணைந்த பருத்தி வளர்ச்சித் திட்டமும் முனைப்புத் திட்டமும் மும்முரமாக நிறைவேற்றப்படும். 1965-66-ம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்ட முனைப்புத் திட்டம் 1966-67-ல் 75,000 ஏக்கர் கூடுதல் பரப்பளவில் செயல்படுத்தப்பட்டது. 1967-68-ம் ஆண்டில் இன்னும் கூடுதலாக 60,000 ஏக்கரில் முனைப்புத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த எண்ணியுள்ளது. இந்தப் பரப்பளவில் கோயம்புத்தூரில் இரு பிரிவுகளில் 60,000 ஏக்கராவில் பாசனம் பெறும் கம்போடியாப் பருத்தியை விளைவிக்க திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. எனவே, 4.35 லட்சம் பேலாக உள்ள பருத்தி உற்பத்தியின் மேல் இத் திட்டத்தினால் 1967-68-ல் 0.57 லட்சம் பேல் கூடுதல் உற்பத்தி செய்யப்படுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

கரும்பு வளர்ச்சிக்கான பணிகள் (சாலைப்பணிகள் உட்பட)

இரண்டாவது திட்டத்தின் முடிவில் கரும்பு உற்பத்தி அளவானது 67.5 லட்சம் டன்களை இருந்தது. மூன்றாவது திட்ட முடிவில் இந்த அளவை 77.50 லட்சம் டன்கள் அல்லது 7.75 லட்சம் டன்களுக்கு வெல்ல உற்பத்தியைக் கொண்டுவர வேண்டுமெனத் திட்டமிடப்பட்டது. ஆனால் 7.14 லட்சம் டன் வெல்லம்தான் உற்பத்தி செய்யப்பட்டதென இறுதியாகக் கிடைத்த விவரங்களிலிருந்து தெரியவந்தது. 1965-66-ல் பருவநிலை சாதகமாக இல்லாததால் கரும்பு உற்பத்தியின் குறிக்கோள் அளவை எய்தினாலும் வெல்ல உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டது. சாதாரண பருவ நிலை இருந்திருந்தால், வெல்ல உற்பத்தி குறித்த குறிக்கோள் அளவு எய்தப்பட்டிருக்கும். இதைக் கருத்தில் கொண்டு நான்காம் திட்டத்தில் 1.8 லட்சம் டன் வெல்லத்திற்கு ஈடாக 18 லட்சம் டன் கரும்பு கூடுதலாக விளைவித்து இதன் மூலம் 9.55 லட்சம் டன் அளவுக்கு வெல்ல உற்பத்தியை அதிகரிக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. மும்முர விளைச்சல் பணிகளாலும், புதிய ரக கரும்பினைப் பயிரிடுவதாலும், கரும்பு பயிரிடும் பகுதியை விரிவுபடுத்துவதாலும், 52,000 ஏக்கராவில் முனைப்புத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவதால் மட்டுமே திட்டமிட்ட குறிக்கோள் அளவை எய்த முடியும். 1967-68-ல் 0.62 லட்சம் டன் குறிக்கோள் அளவில் கூடுதல் உற்பத்தி செய்யத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

மதுராந்தகம் ஆலைப் பகுதியில் 1964-65-ல் 4,000 ஏக்கர் பரப்பில் கரும்பு பயிரிடும் முனைப்புத் திட்டம் படிப்படியாகச் செயல்படுத்தப்பட்டது. இது நான்காவது திட்டக் காலத்திலும் தொடர்ந்து நடத்தப்படும். மேலும் 52,000 ஏக்கர் பரப்பை கரும்புப் பயிரின் கீழ்க் கொண்டுவர மற்றும் 13 முனைப்புத் திட்டங்கள் துவங்கப்படும். 1967-68-ல் பெண்ணாடம், முண்டியம்பாக்கம், ஆம்பூர், ஆப்பக்கூடல் ஆகிய நான்கு இடங்களில் உற்பத்திப் பிரிவுகளைத் தொடங்கத் தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது.

கரும்பை எளிதாகவும் விரைந்தும் எடுத்துச் செல்ல வசதி செய்யும் பொருட்டு கரும்பு வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ் சாலை மேம்பாட்டுக்கான திட்டம் நான்காவது திட்டக் காலத்திலும் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படும். உதவிப் பொறியாளர்கள் மூவரின் துணை கொண்டு ஒரு கோப்ப் பொறியாளரைக் கொண்ட தனிப்பட்ட குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. இக் குழு இத் திட்டத்தின்கீழ் உள்ள சாலைப்பணிகள் குறித்து நாட்டம் செலுத்தி, ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்ட சாலைப்பணிகளை விரைவில் நிறைவேற்றுவதற்கு ஆவன செய்யும்.

1967 ஜூலை 14]

எண்ணெய் வித்துக்கள் (முனைப்புத்திட்டம் உட்பட)

1961-62 முதல் எண்ணெய் வித்துக்கள் வளர்ச்சி ஒருங்கிணைப்புத் திட்டமொன்று செயல்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது. இத் திட்டத்தின் முக்கிய கூறுகளாவன : —

(1) ஆண்டுதோறும் நிலக்கடலை பயிராகும் 1/10 பரப்பில் (சுமார் 2-00 லட்ச ஏக்கரில்) நிலக்கடலைப் பயிரிடுவதற்காக தேர்ந்த நிலக்கடலை பருப்புகள் வழங்குதல். இதற்காக, 700 ஏக்கர் அரசு நிலப்பரப்பில் அல்லது குத்தகை நிலப் பரப்பில் 14 இடங்களில் மண்டலப் பண்ணைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. 2,000 ஏக்கர்களில் முதல் நிலை விதைப் பண்ணைகளும் 8,000 ஏக்கர்களில் இரண்டாம் நிலை விதைப் பண்ணைகளும், 40,000 ஏக்கர்களில் மூன்றாம் நிலை விதைப் பண்ணைகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. கடைசி மூன்று நிலைகளில் விதைப் பெருக்க நடவடிக்கை குடியானவர்களின் நிலங்களில் மேற்கொள்ளப் படுகிறது. மூன்றாம் நிலை விதைப் பெருக்கும் பணியை படிப்படியாக 40 கூட்டுறவுச் சங்கங்களிடம் ஒப்படைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு சங்கத்திலும் இதற்காக 1,000 ஏக்கர் பயன்படுத்தப்படும். இது வரை, 19 சங்கங்கள் இவ் வேலையை மேற்கொண்டுள்ளன. ஒவ்வொரு சங்கத்திற்கும் விவசாய விளக்குனர் (Upper Subordinate) ஒருவரது பணியும் மேஸ்திரி ஒருவரது பணியும் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன.

(2) உரம் பயன்படுத்தத் தூண்டும் மும்முரப் பிரசாரம் நடத்துவதும் ஆண்டொன்றுக்கு 320 செய்முறை விளக்கங்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்குவதும் நடைபெறுகின்றது. பயிர் விளைவிக்கப்படும் பரப்பு பெருமளவில் இருப்பதால் அதிகப்படியாக செய்முறை விளக்கங்கள் நிகழ்த்தவேண்டியதன் தேவையை உணர்ந்து 1965-66-ல் இந்த எண்ணிக்கை 520 ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

(3) பயிர் பாதுகாப்பு மருந்துகளைப் பாதி விலையில் வழங்குவதன் மூலம் தக்க சமயத்தில் பயிர் பாதுகாப்புப் பணிகளை மேற்கொள்ளுதல், தகுந்த பகுதிகளில் விமான மூலம் பூச்சி மருந்துகளைத் தெளித்தல், நிலக்கடலைப் பயிரைத் தாக்கும் சிவப்புக் கம்பளிப் பூச்சிகளை ஒழிக்க உடனடிக் கடன்களை வழங்குதல், மதுரை, கோயம்புத்தூர், விழுப்புரம் ஆகிய ஒவ்வொரு நிலையத்திலும் மூன்று பயிர் பாதுகாப்புத் தனிப்படைகள் செயலாற்றி வருகின்றன. இவை ஒவ்வொன்றிலும் விவசாய விளக்குனர் ஒருவரும் நான்கு களப்பணியாளர்களும் (fieldman) பணியாற்றுகின்றனர்.

(4) கலப்புச் சாகுபடியின்கீழ் உள்ள பகுதியை விரிவு படுத்துவதற்காக இலவசமாக ஆமணக்கு விதைகள் வழங்குதல். கால்வாசி விலையில் பயிர் பாதுகாப்பு மருந்துகள் வழங்குதல். (இப்போது இந்தச் சலுகை நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது.)

(5) பணி செய்வதற்கு பகுதிகளில் முனைப்புத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துதல்.

1964-65-ம் ஆண்டு இறுதியில் கடலூர், ஆனைமலை, திருவண்ணாமலை, விழுப்புரம், கம்பம் ஆகிய இடங்களில் 5 முனைப்பு உற்பத்திப் பிரிவுகள் செயலாற்றி வந்தன. இவற்றுடன் கீழ்பவானி திட்டப் பகுதியில் கோபிச்செட்டிப்பாளையம், ஈரோடு ஆகிய இடங்களில் இத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தும் பொருட்டு மேலும் இரண்டு திட்டங்களை ஏற்படுத்த அனுமதி வழங்கப்பட்டது. நான்காண்டுக் காலத்தில் 40,000 ஏக்கராவில் படிப்படியாக புன்செய்ப் பயிர் விளைவிக்கும் திட்டம் 1966-67-ல் தொடங்கப்பட்டது. இத் திட்டம் இரு பிரிவுகளாகச் செயல்படும்.

இரண்டாவது திட்டத்தின் இறுதியில் எண்ணெய் வித்துக்களின் உற்பத்தி அளவு 10.86 லட்சம் டன் என இருந்தது. மூன்றாவது திட்டத்தில் 3.08 லட்சம் டன் எண்ணெய் வித்துக்கள் கூடுதலாக உற்பத்தி செய்ய

[1967 ஜூலை 14]

வேண்டும் என்பது நமது குறிக்கோள் அளவு. குறிப்பிட்ட இவ் வற்பத்தித் திறனைப் பெறுவதற்குரிய உற்பத்தித் திறன் ஏற்படுத்தப் பட்டிருந்தபோதிலும், 9.51 லட்சம் டன் எண்ணெய் வித்துக்கள் மட்டுமே உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. இது அடிப்படை அளவிற்கும் குறைந்துள்ளது. ஆயினும், 1964-65-ல் எண்ணெய் வித்துக்களின் உற்பத்தி அளவு 11.57 லட்சம் டன் ஆக இருந்தது.

கூடுதலாகத் தேவைப்படும் உரவகைகள், தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ள உற்பத்தித் திறனைவுகள் இவற்றைக் குறித்து முறையே ஆலோசித்த பின்னர் இயல்பான பருவநிலை இருந்திருந்தால், எண்ணெய் வித்துக்கள் உற்பத்தி 12 லட்சம் டன்கை இருந்திருக்குமென எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இது நான்காவது திட்டத்தைச் செயல்படுத்தத் தேவையான அடிப்படை உற்பத்தி நிலையாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

1970-71-ம் ஆண்டு முடிவில் உற்பத்தி 17.24 லட்சம் டன்கை அதிகரிக்கும் வகையில் 5.24 லட்சம் கூடுதலாக உற்பத்தி செய்யப்பட வேண்டும் என்று நான்காவது திட்டத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டது. இலவசமாக ஆமணக்கு விதைகள் வழங்கப்படுவதும், ஆமணக்கு உற்பத்திக்காகப் பயிர்ப் பாதுகாப்பு மருந்துகள் முக்கால் விலையில் வழங்கப்படுவது நீங்கலாக தற்போது நிறைவேற்றப்பட்டு வரும் திட்டங்கள் அனைத்தும் நான்காவது திட்டத்தில் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்படும். மற்ற எண்ணெய் வித்துக்கள் போலவே இவ்வகை வித்துக்கள் விற்பனை குறித்து 50 சத விதிக் உதவித் தொகை வழங்கப்படும்.

வான் பொய்க்காப் பகுதிகளில் நிறைவேற்றப்பட்டுவரும் முனைப்பு உற்பத்தித் திட்டம் படிப்படியாக 1.00 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவிற்கு விரிவு படுத்தப்படும். 1966-67-ல் தற்போதுள்ள பிரிவுகளை அடுத்து அமைந் துள்ள 25,000 ஏக்கர் பரப்பளவுள்ள நிலங்கள் இத் திட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளன. 1967-68-ல் தவறாது மழை பெய்யும் பகுதி களில் மேற்கொண்டும் 25,000 ஏக்கர் பரப்பளவில் இந்த முனைப்பு உற்பத்தித் திட்டம் நிறைவேற்றப்படும். மூன்றாம் நிலை விதைப் பெருக்க வேலை மேலும் பதினோரு சங்கங்களிடம் ஒப்படைக்கப்படும். மேலும், நான்காவது திட்டத்தில் வட ஆற்காடு, சேலம், செங்கற்பட்டு மாவட்ட களில் மொத்தம் 5.50 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் ஏற்றுமதி நோக்குக் கொண்ட திட்டம் ஒன்று நிறைவேற்றப்படும். இதன்கீழ் 1967-68-ல் 1.40 லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் செயல்படுத்தப்படும். 1966-67-ல் 0.45 லட்சம் டன்களும், 1967-68-ல் 2.88 லட்சம் டன்களும் கூடுதலாக உற்பத்தி செய்யப்பட வேண்டும் என்று குறிக்கோள் அளவு நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது.

முந்திரி உற்பத்தி

மூன்றாம் திட்டக் காலத்தில் ஒருவருக்கு அதிக அளவு ரூ. 2,000-க்கு மேற்படாமல் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 80 வீதம் நீண்டகாலக் கடன் உதவி அளிப்பதன் மூலம் காடு அல்லாத பகுதிகளில் 10,000 ஏக்கர் நிலத்தில் முந்திரி பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட் தாய் மரங்களிலிருந்து சேகரிக்கப்பட்ட சிறந்த வகை விதைகள் கடன் பெறுவோர்க்குக் கடன் தொகைக்குப் பதிலாக வழங்கப்படுகின்றன. மூன்று ஆண்டுகளில் 10,000 ஏக்கர் நிலத்தில் முந்திரி வளர்க்கப்படு வதற்காக 1963-64-ம் ஆண்டில் சிமக்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் முந்திரி வளர்ச்சிக்கான தனித் திட்டம் ஒன்று செயல்படுத்தப்பட்டது. மூன்றாவது திட்டத்தில் இவ் வேலைத் திட்டத்தின் கீழ் 26,960 ஏக்கர் பரப்பளவில் முந்திரி பயிரிடப்பட்டது.

இந்த வேலைத் திட்டங்கள் 20,000 ஏக்கர்களில் முந்திரி வளர்க்க வேண்டுமென்னும் குறிக்கோள் அளவுடன் நான்காவது திட்டக் காலத் தினும் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படும். 1966-67-ல் 5,353 ஏக்கர் நிலப் பரப்பில் முந்திரி பயிரிடப்பட்டது. 1967-68-ம் ஆண்டில் மேலும் 5,000 ஏக்கர் பரப்பளவில் முந்திரி பயிரிடப்படும்.

1967 ஜூலை 14]

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் முந்திரி, தென்னை உற்பத்திப்பெருக்கம்

முந்திரி, தென்னை வளர்ப்புக்கான ஒருங்கிணைந்த திட்டம் ஒன்று 1966-67-ம் ஆண்டு முதல் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் நிறைவேற்றப் பட்டு வருகிறது. நான்காவது திட்டத்தில் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் கடற்கரைப் பகுதியில் 8,000 ஏக்கர் பட்டா நிலங்களில் முந்திரி, தென்னை பயிரிடப்படும்; அதாவது—

2,000 ஏக்கர் நிலங்களில் தென்னையும், 6,000 ஏக்கர் நிலங்களில் முந்திரியும் வளர்க்கப்படும். இதற்காக ஏக்கர் ஒன்றுக்கு முறையே ரூபாய் 350-ம் ரூபாய் 100-ம் நீண்டகாலக் கடனாக வழங்கப்படும். 1966-67-ம் ஆண்டில் 250 ஏக்கர் நிலங்கள் முந்திரி வளர்ப்பின்கீழ் கொண்டு வரப்பட்டன. 1967-68-க்கான குறிக்கோள் அளவு 500 ஏக்கர் நிலத்தில் தென்னை மரங்களும், 2,000 ஏக்கர் நிலத்தில் முந்திரியும் வளர்ப்பதாகும்.

தென்னை உற்பத்திப் பெருக்கம்

(i) தென்னம்பிள்ளை வளர்ப்பிடங்களை ஏற்படுத்துதல்

நான்காவது திட்டத்தில் கூடுதலாக 1.50 லட்சம் தென்னம்பிள்ளைகளை உற்பத்தி செய்யும் வகையில் 5 தென்னம்பிள்ளை வளர்ப்பிடங்களை ஏற்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதனால் நான்காவது திட்ட இறுதியில் ஆண்டுதோறும் 7.50 லட்சம் தென்னம்பிள்ளைகளை உற்பத்தி செய்ய முடியும். இவைகளுள் ஒன்று 1967-68-ம் ஆண்டில் தருமபுரி மாவட்டத்தில் நிறுவப்படும். 1966-67-ம் ஆண்டில் 5.52 லட்சம் தென்னம்பிள்ளைகள் வழங்கப்பட்டன. 1967-68-ல் 6 லட்சம் தென்னம்பிள்ளைகள் வழங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

(ii) மும்முர நடவடிக்கைகளின் மூலம் தென்னை உற்பத்தியை அதிகரித்தல்

உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்காக மேம்படுத்தப்பட்ட வேளாண்மை முறைகளையும், பயிர்பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளையும், உரங்கள் பயன்படுத்துதலையும்—மேற்கொள்வது குறித்த பிரச்சாரம் மும்முரமாக நடைபெற்று வருகிறது. எரு உபயோகம் பற்றிய செய்முறைகளும், பயிர் விளைச்சல் பற்றிய செய்முறைகளும் நடத்தப்படுகின்றன. இதற்காக செய்முறை ஒன்றுக்கு முறையே ரூ. 50, ரூ. 10 உதவித்தொகை வழங்கப்படுகிறது. பயிர் பாதுகாப்பு மருந்துகள் பாதி விலையில் வழங்கப்படுகின்றன. தென்னம் பிள்ளைகளின்மீது மருந்து தெளிக்கத்தக்க தெளிப்பான்கள் ரூ. 100 என்ற அதிக அளவு உதவித் தொகைக்கு உட்பட்டு பாதி விலையில் வழங்கப்படுகின்றன. இவ் வேலைகள் யாவும் நான்காவது திட்டத்தில் தொடர்ந்து செயல்படும். மேலும் அதிகக் காய்ப்புப் போட்டிகளும் தொடர்ந்து நடத்தப்படும்.

(iii) சதுப்பு நிலப்பகுதியில் செயல்முறை விளக்கப் பண்ணைகளை நிறுவுதல்

தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் 3 பண்ணைகளும், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் ஒரு பண்ணையும் பணியாற்றுகின்றன. இவற்றில் தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு பண்ணையும், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு பண்ணையும் செய்முறைப் பண்ணைகளாகத் தொடர்ந்து செயல்படும். தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள மற்ற இரு பண்ணைகளும் மூடப்பட்டன.

(iv) ஒட்டுண்ணி வளர்ப்பு நிலையங்களை நடத்துதல்

தென்னை மரங்களை அழிக்கும் ஒரு வகைப் பூச்சிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக ஒட்டுண்ணி வளர்ப்பு நிலையங்கள் குடியாத்தம், கோயம்புத்தூர், நாகர்கோவில், ஊத்தங்குடி (திருநெல்வேலி மாவட்டம்), தஞ்சாவூர்

[1967 ஜூலை]

ஆகிய இடங்களில் நிறுவப்பட்டுள்ளன. ஆண்டுதோறும் 2 லட்சம் மரங்கள் பயனடையும் வகையில் இவ்வொட்டுண்ணிகள் குடியானவர்களின் தோப்புகளில் விடப்படுகின்றன. இவ் வேலை நான்காவது திட்டக் காலத்திலும் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்படும். பெருகிவரும் தேவைக்கேற்ப 1967-68-ல் காஞ்சிபுரம், சேலம், சிவகங்கை ஆகிய இடங்களில் கூடுதலாக 3 நிலையங்கள் தொடங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

(v) முனைப்புத் திட்டம்

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தைச் சார்ந்த அதிராமபட்டினத்தில் ஒருங்கிணைந்து அமைந்துள்ள 1,000 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் 1963-64-ல் ஒரு முனைப்புத் திட்டம் ஒன்று செயல்படுத்தப்பட்டது. உற்பத்தியை 25 சத வீதம் அதிகரிப்பதற்காக முனைப்பு உற்பத்தி முறைகளை மேற்கொள்வதே இவ் வேலைத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். உரங்களை வாங்குவதற்காக கடன்-உதவித் தொகை ஒன்று கீழே குறிப்பிட்டவாறு வழங்கப்படுகிறது :—

ஏக்கர் ஒன்றுக்கான
விகிதம்.

ஒரு ஏக்கரும் அதற்குக் குறைவாகவும் 180 ரூபாய் உதவித் தொகை உள்ள நிலத்தை வைத்திருப்பவர்கள். யாக வழங்கப்படும்.

ஒரு ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட ஆனால் ஐந்து ஏக்கர் நிலம் 90 ரூபாய் உதவித் தொகை ஏக்கர் அல்லது ஐந்து ஏக்கருக்குக் யாகவும், 90 ரூபாய் குறைவாக நிலம் வைத்திருப்பவர்கள். கடனாகவும் வழங்கப்படும்.

ஐந்து ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட நிலம் வைத் 180 ரூபாய் கடனாக வழங்கப் படும.

முதல் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு உதவித் தொகைகள் வழங்கப்படுகின்றன. 1965-66-ல் 1,000 ஏக்கர் நிலம் குறித்து இக் கடன்-உதவித் தொகை வழங்கப்பட்டது. 1966-67-ல் தஞ்சாவூர், கன்னியாகுமரி, வடஆற்காடு மாவட்டங்களில் மாவட்டம் ஒன்றிற்கு 1,000 ஏக்கர் வீதம் இத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த மேலும் 3 பிரிவுகள் தொடங்கப்பட்டன. அதே சமயத்தில் முனைப்பு உற்பத்தித் திட்டங்களால் ஏற்பட்ட விளைவுகள் பற்றியும் ஆராயப்பட்டு வருகிறது. 1967-68-ல் மேற்கொண்டும் ஒரு நிலையம் தொடங்கப்படும்.

(vi) தென்னை நெற்றுப் பண்ணை

தரமான தென்னை நெற்றுக்களை உற்பத்தி செய்ய 100 ஏக்கர் கொண்ட நிலப்பரப்பில் பண்ணை ஒன்றை நிறுவத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதற்கான இடத்தை தேர்ந்தெடுக்கும் வேலை நடந்தேறி வருகிறது.

(vii) கிழக்கு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள தென்னை உற்பத்திப் பெருக்கம்

மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் 500 குடும்பங்களை குடியேற்றி, குடும்பம் ஒன்றுக்கு 5 ஏக்கர் நிலத்தை ஒதுக்கி அவர்களுக்கு நீண்டகாலக் கடன் வழங்குவதன் மூலம் ஒவ்வொரு குடும்பமும் குறைந்த அளவு 3 ஏக்கர் நிலத்திலாவது தென்னை மர வளர்ப்பு வேலைகளை மேற்கொள்ள இத் திட்டம் வகை செய்கிறது.

1967 ஜூலை 14]

இதனுடன் நீண்டகாலக் கடன் வழங்குவது மூலம் 7,500 ஏக்கர் பட்டா நிலங்கள் தென்னை உற்பத்தியின்கீழ் கொண்டு வரப்படும். மூன்றாவது திட்டக்காலத்தில் இத் திட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்ட நிலப் பரப்பளவு வருமாறு:—

				ஏக்கரில்.
1961-62	..	..	..	204
1962-63	..	..	..	1,464
1963-64	..	..	..	1,178
1964-65	..	..	..	1,538
1965-66	..	..	..	1,834
மொத்தம் ..				6,218

இத் திட்டத்தின் கீழ் கடன் பெறுபவர்களின் தேவையை பூர்த்தி செய்வதற்காக, ஆறு தென்னம்பிள்ளை வளர்க்குமிடங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. ஆண்டிற்கு 1.80 லட்சம் தென்னம்பிள்ளைகளை உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்பது குறிக்கோள் அளவாகும். சாதனைக் குறித்த விவரம் பின்வருமாறு:—

				லட்சத்தில்.
1961-62	..	..	..	1.32
1962-63	..	..	..	1.37
1963-64	..	..	..	1.46
1964-65	..	..	..	1.60
1965-66	..	..	..	2.78
1966-67	..	..	..	1.80 (எதிர்பார்ப்பது.)
1967-68	..	..	..	1.80

இவ்வேலைத் திட்டம் நான்காவது திட்டத்திலும் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்படும். வேளாண்மைத்துறைக்கு எப்பகுதியும் ஒதுக்கப்படாததால் புதிய குடும்பங்கள் எவையும் 1966-67-ல் குடியேற்றப்படவில்லை. ஆயினும் 1967-68-ல் 100 குடும்பங்கள் குடியேற்றப்பட்டு, அவர்களின் மூலம் 300 ஏக்கர் நிலத்தில் தென்னை மரங்கள் வளர்க்கப்படும். பட்டா தார்களுக்குக் கடன்கள் வழங்குவதன் மூலம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் புதிதாக, 1,700 ஏக்கர் பரப்பளவில் தென்னை வளர்க்கப்படும். 1.80 லட்சம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு தென்னம்பிள்ளைகளை வழங்குவதென குறிக்கோள் அளவு நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது.

(viii) தென்னை உற்பத்திப் பகுதியை விரிவுபடுத்துதல்

நான்காவது திட்டத்தில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 300 நீண்டகாலக் கடன் வழங்குவதன் மூலம் புதிதாக 10,000 ஏக்கர் பரப்பளவில் தென்னை வளர்ப்புப் பணி நிறைவேற்றப்படும். ஒவ்வொரு ஆண்டும் 2,000 ஏக்கர் நிலம் இத் திட்டத்தின் கீழ்க் கொண்டுவரப்படும்.

[1967 ஜூலை 14]

செங்கற்பட்டு, தென்னார்க்காடு மாவட்டக் கரைகளில் குறிப்பாக செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் இடைக்காழிநாடு பகுதியில் உள்ள தென்னந்தோப்பு களை 1966-ம் ஆண்டு நவம்பர் திங்களில் வீசிய கடும் புயல் காற்று அழித்தது. புதிய தென்னந்தோப்பு வைப்பதற்கு ஏக்கருக்கு ரூ. 300 எனக் கொடுக்கப்படுகிற நீண்டகாலக்கடன், தற்போதுள்ள தென்னந்தோப்புகளில் தென்னம்பிள்ளைகளை மீண்டும் நடுவதற்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என அரசு இப்பொழுது ஆணையிட்டுள்ளது. இது இப்பகுதிகளில் தென்னை வளர்ப்போருக்கு பேருதவியாய் இருக்கும்.

தோட்டக்கலை

(i) பழ உற்பத்தியை பெருக்குதல்

மூன்றாவது திட்டத்தில் திராட்சை நீங்கலாக பிற பழங்களுக்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 300 வீதம் நீண்டகாலக் கடன்கள் வழங்குவதன் மூலம் ஒவ்வொருவருக்கும், ரூ. 2,000 என்ற அதிக அளவு வரையறைக் குட்பட்டு பழத் தோட்ட வளர்ப்புத் திட்டம் பெரும்பாலும் நிறைவேற்றப்பட்டது. திராட்சைத் தோட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 1,500 வீதமும் ஒவ்வொருவருக்கும் ரூ. 6,000 என்ற அதிக அளவும் வரையறைக்குட்பட்டு கடன் வழங்கப்படுகிறது. 1961-62-ல் கூடுதலாக 829 ஏக்கரா பரப்பளவில் பழத்தோட்டங்கள் வளர்க்கப்பட்டன. 1962-63-ல் 1,010 ஏக்கர் பரப்பளவிலும், 1963-64-ல் 1,195 ஏக்கர் பரப்பளவிலும், 1964-65-ல் 1,286 ஏக்கர் பரப்பளவிலும், 1965-66-ல் 1,430 ஏக்கர் பரப்பளவிலும் பழத் தோட்டங்கள் வளர்க்கப்பட்டன. நான்காவது திட்டத்தில் நீண்டகாலக் கடன்கள் வழங்குவதன் மூலம் 15,000 ஏக்கர் பரப்பளவில் பழத் தோட்டம் வளர்க்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1966-67-ல், 1,474 ஏக்கர் பரப்பளவில் பழத்தோட்டங்கள் வளர்க்கப்பட்டிருக்குமென என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. 1967-68-ல் 2,000 ஏக்கர் பரப்பளவில் பழத் தோட்டங்கள் வளர்க்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

பழைய தோட்டங்களைப் புதுப்பிக்க ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 65 வீதம் குறுகியக் காலக் கடன் வாங்கும் திட்டத்திற்கு மக்கள் ஆதரவு இல்லாததால், நான்காவது திட்டத்தில் இது விட்டுவிடப்பட்டது.

(ii) மாதிரிப் பழத் தோட்டங்கள்

மூன்றாவது திட்ட இறுதியில் திம்மபுரம், பெரியகுளம், குன்னூர், குற்றலம், கோடைக்கானல், ஆத்தூர், பூவணி (இராமநாதபுரம் மாவட்டம்) கூடப்பட்டு (வடார்க்காடு மாவட்டம்) மருங்குளம் (தஞ்சாவூர் மாவட்டம்) ஆகிய இடங்களில் 9 மாதிரிப் பழத் தோட்டங்கள் சிறு செடிகளை வளர்க்கும் இடங்கள் செயல்பட்டு வந்தன. நான்காவது திட்டத்தில் தென்னார்க்காடு, திருநெல்வேலி, கோயம்புத்தூர், சேலம் ஆகிய மாவட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொன்றாக நான்கு பழத்தோட்டங்களை அமைப்பதன் மூலம் இம் மாநிலத்திலுள்ள ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு பழத்தோட்டம் ஏற்படும். 1967-68-ல் இரண்டு பழத் தோட்டங்கள் ஏற்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

காய்கறி விதை உற்பத்தி.

பாலூர், கோடைக்கானல், பவானிசாகர் ஆகிய இடங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒன்றாக காய்கறி தர விதை உற்பத்தி நிலையங்கள் மூன்று செயல்பட்டு வந்தன. விரைவுத் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக 1965-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் பவானிசாகரில் மேலும் காய்கறி விதை உற்பத்தி நிலையம் ஒன்று துவக்கப்பட்டது. பவானிசாகரில் முதலில் இருந்த இந்த நிலையம் மாதிரிப் பழத்தோட்டம் அமைக்கப்பட்ட மருங்குளத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. இந்த நிலையங்களில் விதை உற்பத்தி தொடர்ந்து நடைபெறும்.

1967 ஜூலை 14]

(iii) பழம் பாதுகாப்பு நிலையங்கள்

பழங்களையும், காய்கறிகளையும் பாதுகாப்பது குறித்த செய்முறை விளக்கத்திற்கான இரண்டு நிலையங்களில் ஒன்று தி. ம. முபரத்திலும், மற்றொன்று பெரியகுளத்திலும் செயல்பட்டு வருகின்றன. இயங்கும் நிலையம் ஒன்று விரைவில் செயல்படுத்தப்படும். முந்திரிப் பழச் சாற்றை பாதுகாப்பது குறித்த செய்முறை விளக்கத்திற்கான நிலையம் ஒன்று தஞ்சாவூரில் செயல்பட்டு வருகிறது. இந்த நிலையங்கள் அனைத்தும் நான்காவது திட்டக் காலத்தில் தொடர்ந்து செயல்படும்.

(iv) வாழை பயிரிடுவதற்கான முனைப்புத் திட்டம்

வாழைப்பழ உற்பத்தியை, குறிப்பாக ஏற்றுமதி செய்யத் தக்க வாழைப் பழங்களின் உற்பத்தியை, அதிகரிக்க 1964-65-ல் முனைப்பு உற்பத்தித் திட்டம் ஒன்றுக்கு ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது. இத் திட்டத்தின் கீழ் வட ஆர்க்காடு, திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டங்களில் 4,000 ஏக்கர் நிலப்பரப்பளவில் வாழைப் பயிரிட அனுமதிபெளகப்பட்டது. வடார்க்காடு, திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டங்களில் இத்திட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரத் திட்டமிட்ட 4,000 ஏக்கர் பரப்பளவைத் தவிர கோயம்புத்தூர், மதுரை மாவட்டங்களில் கூடுதலாக 8,000 ஏக்கர் பரப்பளவில் வாழைப் பயிரிட மேலும் இரண்டு நிலையங்களைத் தொடங்கவும், அதன் மூலம் வாழை உற்பத்தியைப் பெருக்கும் வகையில் விரைவுத் திட்டத்தின்கீழ் ஒப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டது. மூன்றாம் திட்டத்தின் இறுதியில் 7,296 ஏக்கர் பரப்பளவு முனைப்புத் திட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவரப்பட்டது. நான்காவது திட்டத்தில் மேலும் 12,000 ஏக்கர் பரப்பளவில் இத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற மேலும் 3 நிலையங்களைத் தொடங்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. 1966-67-ல் மூன்றாம் திட்டத்தில், இத் திட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்ட 7,296 ஏக்கர் நிலை நிறுத்தப்பட்டன. மேலும் 4,000 ஏக்கர் பரப்பளவு முனைப்புத் திட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவரப்பட்டது. 1967-68-ல் தற்போதுள்ள தோட்டங்களைத் தொடர்ந்து பேணி வருவதுடன், வடார்க்காடு, செங்கற்பட்டு மாவட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் 500 ஏக்கர் பரப்பளவிலும் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் 2,000 ஏக்கர் பரப்பளவிலும் இத்திட்டத்தை விரிவுப்படுத்துவதன் மூலம் 3,000 ஏக்கர் பரப்பளவுள்ள புதிய பரப்பளவு இதன் கீழ் கொண்டுவரப்படும்.

பாக்டு

நாற்றுப் பண்ணைகளைத் துறையினர் வளர்த்து, நல்ல தரமான நாற்றுக்களை வழங்குவதே இத்திட்டத்தின் நோக்கமாகும். நீலகிரி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கூடலூர், கல்லாறு, மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள பெரியகுளம், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள குமரி முனை, திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த குற்றாலம் ஆகிய இடங்களில் நாற்றுப் பண்ணைகள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. 1966-67-ல் 1.50 லட்சம் நாற்றுக்கள் வழங்கப்பட்டன. நோய் வருமன் தடுப்பதற்கும், உயிடுவதற்கும், மும்முர பிரச்சாரம் தற்போது செய்யப்பட்டு வருகிறது. தொடர்ந்தும் இந்தப் பிரச்சாரம் செய்யப்படும். உதவித் தொகை அதிக அளவு ரூ. 100-க்கு மேற்படாமல் தெளிப்பான்கள் பாதிவிலைக்கு வழங்கப்படுகின்றன. 1965-66 வரை 152 தெளிப்பான்கள் வழங்கப்பட்டன. ஆண்டிற்கு 20 தெளிப்பான்களை வழங்குவது நான்காவது திட்டத்தின் குறிக்கோள் அளவாகும். இது நிறைவேற்றப்படும்.

புகையிலை

செய்திப் பரப்புதல் மூலமும், உதவித் தொகையுடன் கூடிய செய்முறை விளக்க ஏற்பாடுகள் மூலமும், சிறந்த தரமான விதைகளை வழங்கியும், தாம்பூலப் புகையிலை புகைக்கும் புகையிலை ஆகியவற்றின் விளைச்சலையும், தரத்தையும் பெருக்குவது இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும், ஒரு தடவை செய் முறை விளக்கம் நிகழ்த்த ரூ. 50 உதவித் தொகை கொடுக்கப்படுகிறது, நான்காவது திட்டத்திலும் இது தொடர்ந்து நடைபெறும்.

[1967 ஜூலை 14]

தாம்புலப் புகையிலை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக, கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கோபிச்செட்டிப்பாளையம், அவனாசி தாலுக்காக்களில் படிப்படியாக 6,000 ஏக்கர் பரப்பில் கட்டுக் கோப்பான பகுதிகளில் 1964-65-ல் முனைப்புத் திட்டம் ஒன்று தொடங்கப்பட்டது. 1965-66-ல் 4,000 ஏக்கர் புகையிலை உற்பத்தியின் கீழ்க்கொண்டுவரப்பட்டது. 1966-67-ல் மேற்கொண்டும் 2,000 ஏக்கர் பரப்பு புகையிலை உற்பத்தியின் கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டது. 6,000 ஏக்கர் முழுவதும் முனைப்புத் திட்டத்தின் கீழ்க் கொண்டுவரப்பட்டது. 1967-68-ல் இதை 8,000 ஏக்கராவாக பெருக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

சேலம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஹோசூர் பகுதியில் பயிரிடப்பட்ட வர்ஜீனியா புகையிலை (புகையூட்டிப் பாடம் செய்யப்படுவது) நல்ல பயனைத் தந்தது. 1966-67-ல் 53.5 ஏக்கரில் இப் புகையிலை பயிரிடப்பட்டது. முன்னாள் செயலாற்றிய புகையிலைக் குழு வழங்கிய பக்குவப்படுத்தும் இயக்க அமைப்பினைக் கொண்டும், 1966-67-ல் அரசு அளித்த கடன் தொகை-உதவித் தொகையுடன் உற்பத்தியாளர்களால் கட்டப்பட்ட புகையிலை பக்குவப்படுத்தும் இரு அமைப்புகளைக் கொண்டும் முந்திய ஆண்டுகளின் உற்பத்தி பதப்படுத்தப்பட்டது. 1966-67-ம் ஆண்டின் உற்பத்தி வர்ஜீனியா புகையிலை உற்பத்தி வேலையில் பயிற்சி பெற்ற துறைப் பணியாளர்களின் மேற்பார்வையின் கீழ் பதப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

1967-68-ல் வர்ஜீனியா புகையிலையை 200 ஏக்கர் பரப்பளவில் பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. நான்காம் திட்ட முடிவில் 500 ஏக்கரில் புகையிலையை உற்பத்தி செய்யத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

கீழ்க்காணும் இனங்களின் கீழ் உள்ள உதவித் தொகை உற்பத்தியாளர்கள் வர்ஜீனியா புகையிலையை உற்பத்தி செய்வதில் ஊக்கம் காட்டுவதற்காக கொடுக்கப்படுகிறது :—

- (1) உரங்களுக்கான உதவித் தொகை (விலையில் 25 சத வீதம்)
- (2) பயிர்ப் பாதுகாப்பு ரசாயனப் பொருள்களுக்கான உதவித் தொகை (விலையில் 50 சத வீதம்).
- (3) பதப்படுத்துவதற்காக உற்பத்தியாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் (உதவித் தொகை பதப்படுத்துவதற்கு ஏக்கருக்கு 50 ரூபாய்).
- (4) பதனிடும் நிலையம் கட்டுவதற்கான உதவித் தொகை (நிலையம் ஒன்றுக்கு ரூ. 1,000).

போதிய நிதி வசதியற்றவரும், பதனிடும் நிலையம் கட்டும் அதிகச் செலவை மேற்கொள்ள முடியாதவருமாகிய வர்ஜீனியா புகையிலை உற்பத்தியாளர்களுக்கு, பதனிடும் நிலையம் ஒன்றுக்கு ரூ. 4,000 கடன் தொகை கொடுக்கப்பட வேண்டும். இந்தத் தொகையானது 5 ஆண்டுகளில் 6 சத வீதம் வட்டியுடன் திருப்பி வசூலிக்கப்படும்.

கோக்கோ உட்பட தோட்டச் சிறு பயிர்கள்.—முன்னாவது திட்டத்தின் கீழ் மதுரை, திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி ஆகிய மாவட்டங்களில் மூன்றிடங்களில் ஒவ்வோரிடத்திலும் 10 ஏக்கர் பரப்பில் கோக்கோ பயிர் செய்வதற்கான முன்னோடித் திட்டம் ஒன்று செயல்பட்டது. கோக்கோ தோட்டங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

1965-66-ம் ஆண்டில் இந்த நிலையங்களுக்குள்ள தனியார் நிலங்களில் ஏறக்குறைய ஐந்து ஏக்கர் பரப்பளவில் கோக்கோ பயிரிடப்பட்டது. 1966-67-ம் ஆண்டில் மூன்று நிலையங்களும் தொடர்ந்து பணியாற்றின. 23 ஏக்கர் நிலப்பரப்பினில் கோக்கோ பயிரிடுவதற்காக ஏக்கர் ஒன்றிற்கு 300 ரூபாய் வீதம் நீண்டகாலக் கடன் ஒப்பளிக்கப்பட்டது. நான்காம் திட்டக் காலத்தில், நீண்டகாலக் கடன் வழங்கி, 200 ஏக்கர் பரப்பினில் கோக்கோ பயிரிடத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

1967 ஜூலை 14]

கிராம்பு, சாதிக்காய், ஏலக்காய் போன்ற தோட்ச்சிற்று பயிர்களையும், மஞ்சள், மிளகாய் போன்ற கவையூட்டும் பொருள்களையும் பயிராக்கும் பணி மூன்றாம் திட்டக் காலத்தில் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. நான்காம் திட்டக் காலத்தில் மும்முரமாகப் பயிரிடும் நடவடிக்கைகள் மூலமும், பயிரிடும் பரப்பினைக் கூடுமான இடங்களில் விரிவுபடுத்துவது வாயிவிடக்கூடிய இப் பயிர்களின் உற்பத்தியைப் பெருக்க கீழே காட்டியுள்ளவாறு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் :—

எலக்காய்—மதுரை, திருநெல்வேலி, மாவட்டங்களில் நான்கு நாற்றுப் பண்ணைகள் ஏற்படுத்தப்படும். மதுரையில் கோக்கோ முன்னேடித் திட்டத் திற்கான செய்முறை விளக்க நிலையத்தில் இத்தகைய பண்ணை ஒன்று முன்னரே தொடங்கப்பட்டுள்ளது.

கிராம்பும், சாதிக்காயும்—தரமான நாற்றுக்களை வழங்குவதற்காக, கல்லாற்றிலும், குற்றலத்திலும் நாற்றுப் பண்ணைகள் இரண்டு ஏற்படுத்தப்படும்.

மஞ்சள்.—பயிர்ப் பாதுகாப்புப் பணிகள் உட்பட, பயிரிடும் நவீன முறையைக் கொண்டும், இரண்டாயிரத்து ஐந்தாறு ஏக்கரில் மஞ்சள் பயிரிடப்படும். 1968-69-ம் ஆண்டில் இதனை மேற்கொள்ளத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

மிளகாய்.—கே. 1 மிளகாய் என்று அண்மையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட புதியவகை மிளகாய் வயலில் விளைவிக்கப்படும். அதன் மூலம் மிளகாய் விதை பெருக்கப்படும்.

குன்றுகளில் உருளைக் கிழங்கு பயிராக்குவது உட்பட, காய்கறி உற்பத்தியைப் பெருக்குதல்.

காய்கறிகள்.—1962-63-ம் ஆண்டில் சென்னை, திருச்சிராப்பள்ளி, கோயம்புத்தூர், திருநெல்வேலி, மதுரை ஆகியவற்றைச் சுற்றியுள்ள 30 மைல் பரப்பளவில், காய்கறி உற்பத்திப் பெருக்கத் திட்டங்கள் நாட்டு நெருக்கடியை முன்னிட்டும் காய்கறி விலை உயர்வினைத் தடுக்கவும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இத்திட்டத்தின் கீழ் பூச்சி கொல்லும் மருந்து, காய்கறி விதைகள், நாற்றுக்கள் ஆகியவற்றை பாதி விலைக்கு விற்ப்பும். இத்துடன், காய்கறி விளைவிக்க, காய்கறி பருவ காலத்தில் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 120 வீதம் காய்கறி உற்பத்தியாளர்களுக்கு குறுகிய காலக்கடன் வழங்கப்படுகிறது. இத் திட்டம் மக்களால் விரும்பி வரவேற்கப்படுவதால், 1963-64-ம் ஆண்டில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத் திற்கும் 1964-65-ம் ஆண்டில் நெய்வேலிக்கும் விரிவு படுத்தப்பட்டுள்ளது. நான்காம் திட்டத்திலும் இத் திட்டம் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றது. நகரங்கள் உட்பட, இம் மாநிலத்தில் 120 வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் இத் திட்டம் இப்போது நிறைவேற்றப்படுகிறது. சமவெளிப் பகுதியில் வேலூர் ஈரோடு, தஞ்சாவூர் ஆகிய நான்கு இடங்களிலும் மலைப்பகுதியில் உதக மண்டலம், கொடைக்கானல், ஏர்க்காடு ஆகிய மூன்றிடங்களிலும் காய்கறி உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காக, வளர்ச்சி சிறப்புத் திட்டம் ஒன்று 1965-66-ம் ஆண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. நான்காம் திட்டத்தில் முறைபாண காய்கறி உற்பத்தி பெருக்கத் திட்டத்தின் பகுதியாக இத் திட்டம் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது.

உருளைக்கிழங்கு.—நெற் பயிர், சிறு தானியப் பயிர் போலவே, உருளைக் கிழங்கு விதை பெருக்க வேலையும் அரசாங்க விதைப் பண்ணைகளால் கவனிக்கப்படுகிறது. நோய் பற்றா நல்ல நிலையிலுள்ள மூல விதைகள் கிடைக்காததே இதிலுள்ள முக்கியமான இடர்ப்பாடாகும். இதனால், உருளைக் கிழங்கு விதை உற்பத்தி மிகவும் பின் தங்கிய நிலையிலுள்ளது. நோய் பற்றாத நல்லகர மூல விதைகள் சிம்லாவிலிருந்து ஓரளவு பெறப்பட்டுள்ளன. நீலகிரி, கோடைக்கானலிலுள்ள அரசாங்க, விதைப்

[1967 ஜூன். 14]

பண்ணைகளில் அவற்றைப் பெருக்கும் திட்டம் முன்னேறி வருகின்றது. (Ne.natode) என்னும் பூச்சியினால் வரும் நோயை எதிர்த்து நிற்கும் திறனுள்ள உருளைக் கிழங்கு வகை விதைகள் வட அயர்லாந்திலிருந்து பெறப்பட்டுள்ளன. அவை பரிசோதனையிலுள்ளன.

கோடைக்கானல் மலைப் பகுதிகளில் உருளைக் கிழங்கு உற்பத்தி அதிகரிப்பதற்கான மற்றொரு வளர்ச்சி சிறப்புத் திட்டம் 1965-66-ம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்டது. அரசாங்க உதவி அடிப்படையில் விதைகளைப் பகிர்ந்தளிப்பதே இதன் தலையாய நோக்கமாகும். நோயினால் பாதிக்கப்படாத மூலவிதைகள் போதிய அளவு இல்லாததனால் இவ்விதை வழங்குத் திட்டம் பெரிய அளவில் இயங்கவில்லை. மற்றும் உற்பத்திப் பெருக்கத்திற்காக மத்திய உருளைக் கிழங்கு ஆராய்ச்சி நிறுவனத்திலிருந்தும் (சிம்லா) ஓரளவு விதைகள் பெறப்பட்டுள்ளன. தற்போதுள்ள இப் பயிரின் உற்பத்தியைப் மேம்பாடு செய்வதற்காக கோடைக்கானல் மலைப்பகுதியிலுள்ள பயிர் செய்வோருக்கு இலவச தொழில் நுட்ப அறிவுரைகளும் உற்பத்தி உதவியும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. தற்போது கோடைக்கானலிலுள்ள (வில்பட்டி, ரைப்பிள் ரோட்சு) அரசாங்க விதைப் பண்ணைகள் இரண்டும் தேவையான அளவு நோய் பற்றா விதைகளை உற்பத்தி செய்ய இயலாமலிருக்கின்றன. நடைபெற்று வரும் பண்ணைகளில் விதைப் பெருக்கிய பின்னர் கூடுதலான பகுதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டு இப் பிரிவுகளுடன் இணைக்கப்படும். 1967-68-ம் ஆண்டில் 50 தெளிப் பான்கள் பாதி விலையில் வழங்கப்படும். நோயினால் பாதிக்கப்படாத உருளைக் கிழங்கு விதைகளும் 100 டன் பகிர்ந்தளிக்கப்படும்.

தகுதியான இடங்களில் உருளைக் கிழங்கு பயிரினை விரிவாக்கும் திட்டம் பரிசீலனையிலுள்ளது. 1967-68-ம் ஆண்டில் ஹோசூர் பகுதியில் காட்டு வளத்துறை அளித்துள்ள 137 ஏக்கர் பரப்பில் உருளைக் கிழங்கு பயிர் செய்ய திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. குறிப்பிட்ட விலையில் 90 சத வீத விலையில் தரமான விதைகள் பயிராக்குவதற்குக் கொடுக்கப்படும். பயிர் பாதுகாப்பு மருந்துகள் பாதி விலையில் அளிக்கப்படும். அறுவடைக் காலத்தில் திரும்பப் பெறும் வகையில் 400 ரூபாய் குறுகிய காலக் கடன் அளிக்கப்படும். சமவெளிப் பகுதிகளில் உருளைக் கிழங்கு பயிராக்குவதற்கான பரிசோதனைகள் நடத்தப்படுகின்றன. அதன் முடிவுகள் ஊக்கமளிப்பவையாகவேயுள்ளது. பரிசோதனைகள் தொடர்ந்து நடத்தப்படும்.

கிழங்கு வகைப் பயிர் உற்பத்திப் பெருக்கம்—

(a) மரவள்ளிக் கிழங்கு.—மரவள்ளிக் கிழங்கு சேலம், கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களில் பயிராகிறது. முக்கியமாக மாவுப் பொருளைத் தயாரிப்பதற்காக சேலம் மாவட்டத்தில் ஏறத்தாழ 55,000 ஏக்கர் பரப்பினில் மரவள்ளிக் கிழங்கு விளைவிக்கப்படுகிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஏறக்குறைய 40,000 ஏக்கர் பரப்பினில் மரவள்ளிக் கிழங்கு பயிராகிறது. அங்கு அது முக்கிய உணவாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. முதற்கண் கிள்ளியூர் வட்டாரத்தில் 1967-68-ம் ஆண்டிலிருந்து இரண்டாண்டுகளுக்கு ஏறக்குறைய 9,000 ஏக்கர் பரப்பினில் முனைப்புத் திட்டம் முறைகளை மேற்கொண்டு மரவள்ளிக் கிழங்கு உற்பத்தியினை மும்முரமாக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. பின்னர், மற்றப்பகுதிகளில் முனைப்புத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற செய்முறை விளக்கப் பண்ணைகள் அமைக்கப்பெறும்.

(b) சர்க்கரை வள்ளிக் கிழங்கு.—இம் மாநிலம் முழுவதிலும் பரவலாக 8,387 ஏக்கர் பரப்பளவில் சர்க்கரை வள்ளிக் கிழங்கு பயிராக்கப்படுகிறது. துணை உணவுப் பொருள் உற்பத்தியை அதிகரிக்கும் நடவடிக்கையாக, இப்பயிர் 10,000 ஏக்கர் பரப்பில் 70,000 டன் விளைவிக்கப்படும், பயிரிடும் பரப்பளவில் இது தரமான முறைகளை மேற்கொள்வதன் மூலமாகவும் பரப்பளவை அதிகப்படுத்துவது மூலமாகவும் இப்புடிச் செய்ய

1967 ஜூலை 14]

திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 150 வீதத்தில் பயிரிடுவோருக்கு கடன் வசதி அளிக்கப்படும். இக்கடன் தொகை ரொக்கமாகவோ அல்லது பிறவகையிலோ செலுத்தப்படலாம். ஒருவருக்கு 1,000 ரூபாய் வரையில் இக்கடன் கொடுக்கப்படும். உற்பத்தி பெருக்கு நோக்கத்துடன் இக்கடன் வழங்கப்படுகிற பயிர்ப் பாதுகாப்பு மருந்துகள் அடக்க விலையில் $\frac{1}{2}$ விலைக்கு அளிக்கப்படும். ஒவ்வொரு ஆண்டும் 500 ஏக்கருக்கு ஒன்று என்ற அளவில் ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 1,000 செலவில் 20 செய் முறை விளக்கப் பண்ணைகள் நிறுவப்படும். நிலம் ஒன்றினுக்கு 50 ரூ. வீதம் எருக்கலை, உரம், பயிர்ப்பாதுகாப்பு மருந்து ஆகியவை இலவசமாக வழங்கப்படும்.

முடிவுரை.—வேளாண்மை உற்பத்தி குறித்த எல்லா கூறுகள் பற்றியும் தக்க கவனம் செலுத்தப்பட்டுள்ளதென்பதையும், முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒவ்வொரு பயிரின் உற்பத்தியையும் மும்முரமாக்குவதற்கு எல்லா முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளனவென்பதையும் இவ்வறிக்கையிலிருந்து அறியலாம். தொடக்கத்தில், குறிப்பிட்டபடி, உணவு உற்பத்தியை விரைவில் அதிகரிப்பதே முதன்மையான நோக்கமாகும். இவ்விருமானியக் கோரிக்கைகளையும் வெட்டு ஏதுமின்றி ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென இப்பேரவையினை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

